

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2013 - 41 pàgines

Sessió ordinària del dia 13 de juny del 2013

El dia 13 de juny del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 29/2013, que és el següent:

1- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003.

2- Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2011, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponent al mateix exercici.

3- Examen i votació de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a l'Informe complementari número 2/2012 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 4 de desembre del 2011.

4- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2012.

5- Examen i votació de la Proposició de llei del comerç.

6- Examen i votació del Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor.

7- Nomenament dels membres de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Pere Altimir Pintat i de la M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Rosa Gili Casals, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a l'examen del primer dels punts de l'orde del dia.

1- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003.

La proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí núm. 21/2013 del 3 de maig i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern intervé el ministre, el Sr. Albert Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

La fira de bestiar de Canillo, el Carnaval d'Encamp, el Roser d'Ordino, la benedicció de les Guardes Comunes de Setúria, les falles de Sant Joan d'Andorra la Vella, l'Aplec de la Mare de Déu de Canòlich, la Diada de Santa Anna de la Festa Major d'Escaldes-Engordany o l'Aplec de la Mare de Déu de Meritxell són fruit de la creativitat i de la inventiva humana. L'eix vertebrador que uneix aquestes manifestacions culturals que ens són tan properes, és que formen part del nostre patrimoni immaterial.

El Conveni internacional per a la salvaguarda del patrimoni immaterial, arriba després d'una llarga reflexió de la UNESCO sobre la funció i els valors de les expressions i les pràctiques culturals, així com

dels monuments i els llocs. Un primer pas destacat va ser la Recomanació sobre la salvaguarda de la cultura tradicional i popular del 1989.

El 1994 s'instituïa el programa de Tresors Humans Vius amb l'objectiu de reconèixer oficialment i de sensibilitzar sobre els dipositaris, persones i grups, de tradicions i de coneixements perquè poguessin transmetre els seus sabers i les seves tècniques a les noves generacions com a elements específics del patrimoni cultural immaterial.

Entre 1997 i 1998, la UNESCO aprovava el programa de Proclamació de les Obres Mestres del Patrimoni Oral i Immaterial de la Humanitat per difondre i salvaguardar expressions i coneixements intangibles i va crear una Llista que distingia aquestes expressions internacionalment i les comunitats i els grups dipositaris d'aquests costums i tradicions, seguint el model de la Convenció del patrimoni mundial.

El 2001, però, la Conferència general va decidir crear un nou instrument normatiu, una convenció que garantís la preservació del patrimoni cultural immaterial mundial. Aquest instrument fou aprovat el 17 d'octubre del 2003 i, després de la ratificació per part de trenta països, el 20 d'abril del 2006 entrava en vigor creant un marc universal de comprensió i de cooperació per les polítiques relatives al patrimoni intangible.

Actualment, 153 països s'han adherit al Conveni.

El patrimoni cultural no es limita als monuments i als objectes. També engloba les tradicions i les expressions vives heretades dels nostres avantpassats. En termes del Conveni, s'entén per "patrimoni cultural immaterial" les pràctiques, les representacions, les expressions, els coneixements i el saber fer que les comunitats reconeixen com a part integrant del seu patrimoni cultural.

Aquesta definició, nascuda de la preocupació generada per la globalització i de l'evolució cada cop més ràpida de les nostres societats, s'aplica a les tradicions i expressions orals, a les arts de l'espectacle, a les pràctiques socials, als ritus i als esdeveniments festius, als coneixements i a les pràctiques relatives a la natura i a l'univers, i al saber fer lligat a l'artesanat tradicional. Tots ells ens procuren un sentiment d'identitat i de continuïtat. Són unes expressions culturals fràgils, la salvaguarda de les quals és un deure de tots nosaltres.

El Conveni neix de la necessitat de generar una continuïtat cultural que permeti reafirmar l'ancoratge de les nostres societats a una regió o a un país. Preveu que els estats part han d'elaborar l'inventari nacional dels béns que s'han de protegir i proposa diferents instruments per salvaguardar el

patrimoni cultural immaterial i assegurar-ne el reconeixement amb la participació de les comunitats concernides.

Aquest text -és important remarcar-ho- no afegeix cap obligació suplementària al nostre país i no requereix cap modificació del nostre dret. Per contra, inscriurà les nostres accions en un marc multilateral reconegut alhora que marcarà un nou pas en el reconeixement del patrimoni andorrà.

Tal com ho implica el Conveni, la nostra Llei del patrimoni determina l'obligació d'identificar i inventariar el patrimoni cultural immaterial.

La Llei també recull les mesures de foment, promoció i conservació que s'esmenten en el Conveni, així com les d'estudi i de recerca o de sensibilització social. La sintonia entre els dos textos és doncs, més que evident.

A la pràctica, la inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra de quinze festes culturals, el juny del 2010, algunes de les quals constituïran l'embrió de la llista representativa andorrana que s'haurà d'establir, és un dels desenvolupaments concrets d'aquesta tasca iniciada ja fa anys.

És important destacar el paper de les comunitats en la identificació i la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial. Les comunitats creen aquest patrimoni, el transmeten de generació en generació i, sobretot, el mantenen viu. Aquest vessant participatiu dels sectors vinculats amb el patrimoni cultural immaterial és un dels pilars del Conveni i és un aspecte que recull la Llei andorrana quan estipula que s'ha de donar suport a les entitats que el mantenen i el difonen.

La necessària pertinença que ha de tenir el patrimoni immaterial per a la col·lectivitat és un element cabdal del Conveni. Salvaguardar-lo no s'ha d'entendre en el sentit limitatiu de conservar, de preservar. No es tracta de congelar-lo, es tracta de donar-li viabilitat, de dotar-lo de vitalitat i de potenciar la seva transmissió permanent. El seu caràcter viu és precisament un dels principals reptes de la salvaguarda del patrimoni immaterial.

Per això, l'esperit del text internacional emfatitza sobre els mecanismes que fomenten l'aprenentatge molt més que ho fa sobre les pròpies manifestacions que n'emanen. És una lectura innovadora del patrimoni i, per tant, no s'ha de copsar d'una manera estàtica sinó que s'ha d'entendre d'una manera dinàmica.

En un món canviant i de contínua innovació tècnica, la transmissió d'aquestes tradicions és essencial per tal de facilitar que cadascú de nosaltres

prengui consciència del seu arrelament i del valor de les pràctiques culturals vives que alimenten les nostres tradicions, la nostra història i, en definitiva, la nostra identitat.

És important, alhora, destacar la importància del patrimoni cultural immaterial per al diàleg intercultural, per a la cohesió social, per a la identitat cultural i per la imatge que volem transmetre del nostre país.

El patrimoni immaterial és una part força significativa del nostre patrimoni cultural que suma tots aquests aspectes.

El text internacional que se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra, completa l'edifici normatiu de la UNESCO en matèria de preservació del patrimoni cultural i, de retruc, enforteix el reconeixement internacional de la diversitat cultural ja que és el sòcol i el mirall del patrimoni immaterial.

L'adhesió al Conveni dona continuïtat al suport andorrà a les polítiques culturals de la UNESCO que s'inicià el 1993 amb l'ingrés d'Andorra a aquest organisme. Alhora, marca de nou la nostra forta implicació en la defensa de la diversitat cultural que ja s'havia manifestat, l'any 2006, quan s'acordà l'adhesió al Conveni sobre la protecció de la diversitat de les expressions culturals, que ja contemplava certes determinacions relatives al patrimoni cultural immaterial.

Aquest Conveni també reforça el compromís per a la protecció d'un patrimoni intangible i, per tant, fràgil. És, alhora, un reconeixement per a aquells col·lectius que "transmeten la nostra memòria" i ens recorden els nostres orígens. Finalment, obre la porta al reconeixement internacional de les expressions culturals pròpies d'Andorra.

Per tots aquests motius, i en sintonia amb tot el treball que aquesta Cambra ja ha desenvolupat fins ara en matèria de protecció del patrimoni d'Andorra, demano que els il·lustres consellers i les il·lustres conselleres generals aprovin l'adhesió al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni immaterial que avui es proposa i donin el seu suport a un text internacional que, en poc menys de 10 anys, ha aconseguit aglutinar el consens de 153 estats membre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el moment de la intervenció dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a la votació la proposta d'adhesió al conveni per la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial fet a París el 17 d'octubre del 2003, un dels objectius de la UNESCO és el treball per a una educació de qualitat i per la sostenibilitat que prepari les persones per a la participació i la transformació social. La convenció per la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial va ser aprovada per la UNESCO el 2003. Aquesta Convenció és el complement de la Convenció per a la Protecció del Patrimoni Cultural i Natural del Món aprovat per la mateixa institució el 1972, amb l'objectiu de promoure la identificació, protecció i preservació del patrimoni cultural i natural de tot el món.

Aquesta Convenció es basa en instruments internacionals anteriors existents en matèria de drets humans, com la Declaració Universal de Drets Humans (1948), el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals (1966) i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics (1966), així com la Declaració Universal de la UNESCO sobre la Diversitat Cultural (2001). El document subratlla la importància de distingir entre el patrimoni immaterial i el patrimoni material i natural

Els temes centrals de la Convenció són la salvaguarda, el respecte i la sensibilització cap al patrimoni immaterial. Entre els àmbits on es manifesta aquest patrimoni són tradicions i expressions orals, arts d'espectacle, usos rituals i festius, usos relacionats amb la naturalesa i l'univers i tècniques artesanals tradicionals dels quals Andorra n'és molt rica, i com no podria ser d'una altra manera, el nostre grup parlamentari votarà a favor de l'adhesió a aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata donarà evidentment suport a l'aprovació del Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

Ara bé, estem convençuts que la ratificació del Conveni ha d'anar més enllà de les implicacions econòmiques, polítiques i de l'escenari internacional.

La ratificació d'aquest instrument ha de servir per impulsar la documentació, la recerca i la salvaguarda del nostre patrimoni intangible, de la nostra tradició oral.

L'any 2010 es van incloure l'inventari General del Patrimoni Cultural 15 festes d'interès cultural, expressions del nostre patrimoni immaterial.

Però aquesta acció no sembla haver tingut continuïtat.

El compromís amb el patrimoni cultural, material i immaterial, ha de ser en clau de país. No podem repetir el tortuós camí i la indefinició de la protecció del Madriu, paisatge cultural del patrimoni mundial.

I tampoc podem repetir l'experiència tortuosa de la protecció dels monuments i els seus entorns, conflictiu i inacabat.

La ratificació del Conveni per a la Salvaguarda del patrimoni cultural immaterial ha de significar sobretot un treball de documentació, sensibilització i protecció de les nostres expressions culturals fronteres endins.

Per això, calen accions de sensibilització i d'identificació amb la ciutadania amb el nostre patrimoni cultural, material i immaterial.

Calen recursos i calen polítiques culturals clarament definides i de consens.

El patrimoni cultural no es defineix només des de les institucions, des dels informes periòdics i els convenis internacionals, estem convençuts que és indispensable que l'acompanyi una clara acció política al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata té la paraula la Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Ahir mateix, la premsa del nostre país es feia ressò del procés iniciat perquè la UNESCO reconegui les Festes del foc de Sant Joan com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat. Un procés que es presentava aquest dimarts al públic a Andorra a la Vella amb la participació conjunta d'una trentena de municipis espanyols -catalans i aragonesos-, d'una desena de comunes franceses i de quatre parròquies andorranes (Encamp, Andorra la Vella, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany).

Entre les Festes del foc de Sant Joan, hi ha les falles que cremen a Andorra des de temps immemorials per celebrar el solstici d'estiu. Una tradició que, a mitjans del segle passat, va córrer el risc de desaparèixer, però que gràcies a les persones que la van mantenir viva en l'àmbit privat, va poder ser recuperada a partir de la dècada dels 70.

Els fallaires són un exemple clar del tipus de manifestacions culturals que poden incloure's a la llista de la UNESCO com a patrimoni immaterial. La inscripció a la llista és, finalment, un reconeixement del valor de la cultura pròpia i del compromís de la preservació d'aquells elements que formen part de la nostra identitat i que no volem perdre.

Avui ratifiquem l'adhesió al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre de 2003. El seu objecte és la promoció i la protecció del patrimoni immaterial, que ja han descrit -abastament- les conselleres Bonet i Gili i el ministre.

L'adhesió al Conveni implica l'assumpció d'un seguit d'obligacions les quals no detallaré amb l'objectiu, com ja s'ha esmentat, de protegir el Patrimoni i sensibilitzar la població. També, alguns exemples dels elements que formen part d'aquesta llista, són tant diversos com els Castellers o la Dieta Mediterrània, o encara l'equitació tradicional francesa o l'art de la Punta a *Alençon*.

Amb la ratificació del Conveni obrim la possibilitat a que els fallaires, com a part de les Festes del foc de Sant Joan, entrin a formar part d'aquesta llista amb una visió transnacional de valors d'identitat comuns; però també ens obre la porta a què d'altres exemples de patrimoni immaterial existents al Principat, a més dels esmentats pel ministre, com són el ball del Contrapàs a Andorra la Vella i a Ordino, el ball de Bastons a La Massana, el ball de Santa Anna a Escaldes-Engordany, la Marratxa a Sant Julià de Lòria, o encara, el ball de l'Ossa a Encamp per les festes de Carnaval, puguin algun dia, d'acord amb l'empeny de la població andorrana i amb les eines i la visibilitat que ofereixen l'esmentat Conveni, convertir-se en expressions immaterials vives del nostre llegat al món, en tant que elements del Patrimoni cultural immaterial.

Amb tot, el compromís de salvaguarda que avui adquirim s'estén, com no pot ser d'una altra manera, al conjunt de tot el que tenim al nostre país.

Així i seguint tot el que hem exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor d'aquesta adhesió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part de Govern...

Teniu la paraula, Sr. ministre.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

Només per agrair a tots els grups parlamentaris el seu suport en aquesta iniciativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha tampoc objeccions, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Declaro aprovada la proposta.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2011, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí núm. 28/2013 del 3 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Martí Salvans en substitució del Sr. Pere Altimir Pintat, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

L'informe que avui els presentaré ha estat elaborat pel Sr. Pere Altimir, per tant, entendran que quan utilitzi la primera paraula és en boca seva, que s'ha

d'entendre tot i que evidentment em solidaritzo amb totes les expressions que ell utilitza.

El passat dia 9 d'abril, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent de l'informe en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2011.

Com a resultat de les reunions mantingudes en Comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, ha estat elaborat un informe que, a dia d'avui, em pertoca presentar, en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Com sigui que aquest informe ja ha estat publicat al Butlletí del Consell General núm. 28/2013, em permetreu que posi de manifest només alguns dels punts que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha considerat més rellevants.

Pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de les societats públiques i entitats subvencionades, la Comissió, insta a tots i a cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, procedeixin a les regularitzacions necessàries, d'acord amb les observacions i amb les recomanacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes. Tanmateix, la Comissió és conscient que algunes situacions només podran ser regularitzades mitjançant l'aprovació de modificacions als textos legislatius vigents. Per això demana al Govern de procedir a preparar la modificació de la legislació corresponent d'acord amb les observacions que figuren en aquest informe de fiscalització de l'exercici 2011.

D'altra banda, la Comissió insta a aquelles entitats beneficiàries de subvencions i transferències nominatives que no han estat aplicades en la seva totalitat, al compliment del que disposa la Llei del pressupost al respecte.

En quant a l'exercici 2011, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes per a cada una de les entitats fiscalitzades, la Comissió aprova per unanimitat les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques societats públiques i subvencionades, amb l'excepció del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra i de la Ràdio i Televisió d'Andorra S.A. (RTVA,S.A.)

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost no pot procedir a l'aprovació dels comptes d'aquestes

dues entitats degut a què, d'una banda, tot i haver rebut la liquidació dels comptes dels exercicis 2010 i 2011 del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra, el Tribunal no ha pogut realitzar els treballs de fiscalització preceptius al no haver estat facilitada per l'entitat la informació necessària per la seva realització i, d'altra banda, a què el Tribunal posa de manifest en el seu informe que els comptes anuals corresponents a l'exercici 2011 de la societat Ràdio i Televisió d'Andorra, SA no expressen la imatge fidel del seu patrimoni i de la seva situació financera.

Pel que fa a les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2011, la Comissió insta a tots i a cadascun dels comuns que, en el termini més breu possible, regularitzin les seves situacions d'acord amb les observacions descrites en l'informe. A més, la Comissió constata, que en els comuns de Canillo, d'Encamp, d'Ordino, de Sant Julià de Lòria i d'Escaldes-Engordany no es disposa d'una comptabilitat que permeti identificar amb claredat tots aquells comptes d'inversió, endeutament o despesa corrent relacionats amb la transferència rebuda. Per conseqüent la Comissió recorda el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, de 4 de novembre de 1993.

D'altra banda, la Comissió insta al Tribunal de Comptes a prendre les mesures necessàries per actualitzar l'elaboració dels informes de fiscalització evacuats al Consell General de manera que es pogués disposar de l'informe de l'exercici 2012 durant l'any 2013, tot respectant el que estableix l'apartat 1 de l'article 30 de la Llei del Tribunal de Comptes.

Així mateix, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la Comissió Legislativa i la del Consell General, expressada en el present document.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de començar amb el debat, demanaria als grups parlamentaris si volen procedir amb el debat de les liquidacions de comptes d'una banda, del Consell General dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de les entitats de dret públic i altres organismes així com de les

societats públiques participades per l'Administració general, tot això diguem, d'una banda. I de l'altra de les transferències als comuns. Demanaria si ho volen fer conjuntament o ho voldrien fer de forma separada...

Si no hi hagués objecció, jo els proposaria de fer-ho conjuntament com ha estat la pràctica habitual.

D'acord?

Doncs passem a les intervencions per a fer aquest debat conjunt.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris, per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari comparteix globalment els informes de fiscalització formulats pel Tribunal de Comptes que corresponen a l'exercici 2011 però vol fer una salvetat, vol manifestar una salvetat i vol formular un comentari.

La salvetat fa referència als comptes dels exercicis 2009 i 2010 del Centre de Tractament de Residus d'Andorra, SA.

Tot i que el Tribunal de Comptes hagués considerat que els comptes anuals sotmesos a fiscalització expressen la imatge fidel del patrimoni i la situació financera de la societat CTRASA, mantenim totes i cadascuna de les observacions que vaig formular en la sessió del Consell General del 9 de maig del 2013 en defensar la nostra esmena a la totalitat al crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'accions de la societat CETRASA.

Com també mantinc totes les manifestacions que vaig fer en el debat d'aquell punt de l'ordre del dia.

Pel que fa al comentari que volem fer, fa referència a les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2011.

L'informe de la Comissió de Finances, els que han pogut examinar-lo s'hauran adonat que segueix la pauta dels darrers anys i és gairebé idèntic i així ho vam constatar en el treball en comissió al de l'any passat.

Per tant, sembla com si la Comissió de Finances, primer, i en el ple del Consell General, després, ens donéssim per satisfets tornant a dir que instem, i llegeixo el que instem: "... a tots i cadascun dels comuns..." -de fet ja ho ha fet el Sr. Salvans fa un moment-, "...a tots i cadascun dels comuns que, en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb

les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes, les seves situacions."

I convindran amb mi que- a mi em sembla- que no ens podem donar per satisfets entonant, any rere any, cada any la mateixa lletania sense que hi hagi la més minsa regularització.

No solament no hi és sinó que, en vam parlar en la sessió de preguntes al Govern, de control del Govern de la setmana passada, tot apunta que els que haurem de regularitzar probablement les situacions serem nosaltres, modificant la llei aviat per obrir encara més l'estolador de l'endeutament comunal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata, no hi ha intervenció tampoc...

Alguna intervenció per part del Govern... No hi ha intervenció.

Si no hi ha cap altra intervenció proposo, en primer lloc, de sotmetre l'aprovació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, segons els termes que figuren en l'informe de la comissió. Això seria una primera votació.

I posteriorment sotmetre, en segon lloc, els resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici.

Ho faríem així si no hi ha objeccions.

Doncs, en primer lloc i respecte a les liquidacions no sé si hi ha un vot per assentiment...

És a dir, a la vista de les intervencions, doncs, proposo declarar aprovades les liquidacions de comptes segons figura en l'informe de la comissió amb les excepcions que s'hi contenen corresponents a l'exercici 2011. És a dir, no s'aproven els comptes del Fòrum Nacional de la Joventut i de Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

A la vista del resultat declaro aprovades les liquidacions segons figura en l'informe de la comissió.

En segon lloc i pel que fa al resultat de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents a l'exercici 2011, proposo també l'aprovació per assentiment.

Proposo declarar aprovats els resultats en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

A la vista del resultat declaro aprovat l'informe corresponent i relatiu a les transferències fetes als comuns de l'exercici 2011.

Passem doncs al tercer dels punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a l'Informe complementari número 2/2012 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 4 de desembre del 2011

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí núm. 28/2013, del 3 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Xavier Montané Atero, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

En reunió tinguda el dia 22 de juny del 2012, la Sindicatura va acordar trametre a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost l'informe 1/2012 del Tribunal de Comptes, relatiu a les despeses i subvencions corresponents a les candidatures que van concórrer a les eleccions comunals del 4 de desembre del 2011. En aquest informe no figurava la comptabilitat corresponent a la candidatura de Moviment Massanenc, donat que en aquella data encara no s'havia lliurat al Tribunal de Comptes.

Durant la reunió mantinguda per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost del dia 11 de setembre del 2012, el president de la comissió, va informar que representants de Moviment Massanenc, havien lliurat al síndic general, en data 2 d'agost del 2012, el compte de pèrdues i guanys de la seva candidatura. El president de la comissió també va comunicar que el síndic general li havia fet arribar una còpia d'aquesta documentació per tal que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pugui - i cito- "analitzar, si escau, la documentació, còpia de la carta i de l'informe relatiu al compte de pèrdues i guanys de Moviment Massanenc." -fi de citació.

Una vegada distribuïda aquesta documentació, els membres de la comissió van acordar procedir a analitzar l'informe 1/2012 del Tribunal de Comptes per tal de no dilatar la seva tramitació, i d'altra

banda, van demanar al síndic general de prendre les mesures escaients sobre la documentació rebuda per part de Moviment Massanenc.

Posteriorment, en data 3 d'octubre del 2012, el síndic general va trametre al Tribunal de Comptes la documentació comptable de la candidatura Moviment Massanenc, perquè en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora, es pronunciés raonadament sobre la regularitat de la comptabilitat electoral de dita candidatura i, si escau, sobre l'eventual dret a subvenció.

En data 5 de desembre del 2012, la Sindicatura va examinar el document trames pel Tribunal de Comptes sota el títol "Informe complementari del Tribunal de Comptes en relació amb les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 4 de desembre del 2011". Aquest document recull i posa a disposició del Consell General els resultats dels treballs de fiscalització duts a terme pel propi Tribunal de Comptes en relació amb la comptabilitat electoral de Moviment Massanenc. Seguidament, la Sindicatura va trametre aquest informe a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pel seu anàlisi.

Finalment, el dia 9 d'abril del 2013, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent a la vista de l'informe complementari número 2/2012 del Tribunal de Comptes.

A resultes de la reunió mantinguda en comissió el dia 28 de maig per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes es va elaborar un informe que ha estat aprovat per majoria i que s'ha publicat en el Butlletí del Consell General núm. 28/2013 i que a dia d'avui tinc l'honor de presentar en nom de la comissió.

Analitzant l'informe tramès pel Tribunal de Comptes constatem que:

Primer, la candidatura ha presentat la comptabilitat corresponent i respecta els principis generals de comptabilitat.

Segon, la candidatura ha obert un compte bancari específic a nom de la mateixa per a efectuar els ingressos i pagaments electorals. Les operacions declarades també s'han efectuat a través del mateix. El total de les aportacions rebudes no han estat identificades per l'entitat bancària en la forma requerida per la Llei qualificada de finançament electoral, de 15 de desembre del 2000. No obstant, la candidatura ha adreçat al Tribunal de Comptes un complement d'informació per satisfer la totalitat de dades requerides. D'acord amb la informació rebuda cap imposició superaria el límit quantitatiu establert en la Llei qualificada de finançament electoral. L'entitat financera ha informat al Tribunal de

Comptes sobre les condicions creditícies concedides a la candidatura. D'altra banda, les empreses que han facturat a la candidatura per import superior a sis mil deu euros han informat també al Tribunal de Comptes.

Punt tercer, no s'ha detectat cap aportació que provingui d'ens públics o d'empreses vinculades al sector públic. Així mateix, la majoria de les despeses declarades corresponen als conceptes previstos per la Llei qualificada de finançament electoral, s'han realitzat dins del període establert per aquesta i estan degudament justificades amb suport documental, amb les matisacions que figuren en el cos de l'informe.

Punt quart, a la vista de l'informe complementari, el Tribunal de Comptes no ha constatat cap causa que comporti la no adjudicació o la reducció de la subvenció electoral, l'import de la qual quedarà establert a la vista dels vots i del nombre de consellers elegits sempre dins dels límits que queden determinats per l'import de les despeses considerades com a vàlides i que figuren en l'informe complementari presentat pel Tribunal de Comptes, import al qual es podran addicionar els interessos produïts fins a la data de la recepció de la subvenció.

En conseqüència, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi el present informe i el trameti al Govern a fi que aquest ordeni el pagament de les subvencions electorals, en la quantitat que correspongui a la vista dels vots i dels consellers elegits obtinguts per la candidatura de Moviment Massanenc, dins dels límits que queden determinats per l'import de les despeses considerades com a vàlides en el quadre que figura a continuació, import al qual es podran addicionar els interessos meritats fins a la data de recepció de la subvenció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenien per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari votarà negativament la Proposta que fou adoptada per majoria en la reunió de la Comissió de Finances del dia 28 de maig del 2013.

Consistent, com se'ns acaba d'exposar aquí en l'informe del ponent, a informar favorablement que el Govern ordeni el pagament d'una subvenció electoral a la candidatura Moviment Massanenc per les despeses considerades com a vàlides en la campanya electoral comunal de l'any 2011.

La suma que es proposa abonar a aquella candidatura, ja s'ha dit, és de 6.090 euros a la qual l'informe aprovat per majoria proposava encara d'addicionar "... els interessos produïts fins a la data de percepció de la subvenció."

El pagament d'aquesta subvenció és totalment irregular perquè la candidatura que la rebrà no va respectar els terminis fixats taxativament per la Llei qualificada de finançament electoral.

La Llei és molt clara i diu així -la llegeixo-: "Entre els seixanta i els vuitanta dies posteriors a les eleccions, les candidatures que acomplissin els requisits exigits per a rebre subvencions estatals o que haguessin sol·licitat bestretes amb càrrec a les mateixes, presenten, davant del Tribunal de Comptes, una comptabilitat detallada i documentada dels seus respectius ingressos i despeses. En el mateix termini, les entitats financeres que haguessin concedit crèdits a les candidatures enviaran al Tribunal de Comptes notícia detallada dels mateixos..."

La candidatura de Moviment Massanenc no ho va fer, no va complir la llei. I precisament perquè no ho va fer en l'Informe que va formular el Tribunal de Comptes al qual ha fet referència també el ponent, informe que feia el Tribunal de Comptes d'acord amb la mateixa Llei de finançament electoral, dins els quatre mesos posteriors a les eleccions doncs bé, no hi havia cap referència a aquella candidatura; no hi podia ser, no havien presentat els comptes.

En data 2 d'agost la candidatura -també ho ha recordat el ponent- esmentada, a ben segur conscient que estava fora del termini legal i que ja no podia adreçar-se al Tribunal de Comptes va adreçar al síndic general el compte de pèrdues i guanys de la seva candidatura.

Després d'un intent -infructuós val a dir-ho- de fer pronunciar a la Comissió de Finances sobre la documentació tramesa al síndic vam saber que finalment Sindicatura havia tramès al Tribunal de Comptes, la tan repetida documentació comptable.

En data 5 de desembre de 2012 la Sindicatura va examinar un informe complementari del Tribunal de Comptes sobre aquestes despeses electorals.

Tot això s'esdevenia doncs no pas dins els vuitanta dies posteriors a les eleccions que marca la Llei sinó 365 dies després de les eleccions.

Finalment la majoria de la comissió legislativa va decidir aprovar l'abonament a la candidatura de Moviment Massanenc de la subvenció prevista dels 6.090 euros afegint-hi, com he dit en començar aquesta intervenció, els interessos segurament l'afegit dels interessos deu ser per haver presentat els comptes fora de termini.

No podem aprovar, de cap manera, aquesta proposta i considerem que amb la seva aprovació per majoria el que s'està fent es deixar absolutament buit de contingut l'article 11 de la Llei qualificada de finançament electoral que ja no tindrà cap raó de ser i a partir d'aquí, les candidatures podran presentar els comptes el dia que els hi convingui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El que tractem avui és l'examen i la votació de l'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a l'informe complementari del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 4 de desembre del 2011.

El perquè de l'existència d'aquest informe complementari té una explicació, i aquesta és la de trametre a Govern la demanda del pagament de la subvenció electoral a la candidatura de Moviment Massanenc totalment fora de termini.

La Llei qualificada de finançament electoral regula el finançament de les campanyes electorals generals i comunals establint una sèrie d'instruments necessaris per a aquesta regulació. De fet, l'article 11 determina els terminis de temps per a les diferents gestions que han de fer la Junta Electoral, els administradors electorals i el Tribunal de Comptes. Així doncs, la primera gestió la fa la Junta Electoral informant al Tribunal de Comptes dels resultats de la seva activitat fiscalitzadora en el termini de dos mesos des de la celebració dels comicis electorals.

Posteriorment -i aquí ho repetiré encara que el Sr. Bartumeu també ho ha llegit-, entre els seixanta i els vuitanta dies posteriors a les eleccions les candidatures que compleixin els requisits exigits per rebre les subvencions estatals presenten davant el Tribunal de Comptes una comptabilitat detallada i documentada dels seus respectius ingressos i despeses i finalment el Tribunal de Comptes pot, en el termini

dels trenta dies següents a la data senyalada anteriorment, reclamar els aclariments i documents que estimi pertinents.

Així doncs, dins dels terminis establerts l'informe 1/2011 del Tribunal de Comptes tancava aquest tràmit en data del 19 de juny del 2012 -i aquesta data és important. I ho va fer destacant en l'apartat de conclusions la no presentació de la comptabilitat corresponent a la candidatura de Moviment Massanenc confirmat per l'informe de la Junta Electoral en data del 4 de maig del 2012.

Fins aquí res a dir, però la qüestió que ens indigna arriba més tard i avui l'analitzem amb aquest informe de la Comissió de Finances que demana el pagament per part del Govern de la subvenció estatal a Moviment Massanenc.

Si fem una mica de cronologia sabem que el passat 31 de juliol el síndic general rebia una carta de Moviment Massanenc en la qual els seus responsables explicaven no haver pogut presentar els comptes electorals per causes de força major i sol·licitaven formalment la inclusió de la seva comptabilitat dins dels comptes globals presentats per les diferents candidatures que es van presentar a les eleccions comunals del 4 de desembre del 2011 aplicant... -i això és important- les disposicions contingudes en la vigent Llei qualificada de finançament electoral.

Aquesta demanda tenia tots els arguments per ser rebutjada basant-se justament en la Llei qualificada de finançament electoral, però de manera sorprenent l'actuació del síndic va ser la de transmetre una comunicació en data del 2 d'octubre del 2012, és a dir quatre mesos després del tancament del primer informe, demanant al Tribunal de Comptes d'analitzar fora de terminis la comptabilitat electoral de la candidatura de Moviment Massanenc, i cito la carta adreçada pel síndic al president del Tribunal de Comptes: "Tinc l'honor de trametre-us amb la present, còpia de la documentació que m'han fet arribar els representants de la candidatura Moviment Massanenc per tal que la institució que presideu, en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora, es pronunciï raonablement sobre la regularitat de la comptabilitat electoral de dita candidatura que va concórrer en les passades eleccions comunals del 4 de desembre del 2011 i, si escau, sobre l'eventual subvenció que li pugui correspondre."

Aquesta gestió per part del síndic general no és l'habitual ni la normal ja que les diferents candidatures transmeten les seves comptabilitats directament al Tribunal de Comptes.

En el seu informe avui analitzat, el Tribunal de Comptes reitera en el punt 1.2 intitulat "Objectiu de

l'informe", la no presentació dels comptes de Moviment Massanenc en els terminis legals; recorda que es va tancar el primer informe el passat 18 de juny del 2012 i que els comptes de Moviment Massanenc arribaven a posteriori en data del 2 de juliol.

Poc marge d'actuació quedava, doncs, a l'organisme de màxima fiscalització induint-lo des del Consell General a actuar, obviant també, el pas previ i necessari de l'anàlisi de la Junta Electoral que, recordo un cop més, té una primera funció fiscalitzadora en el termini de dos mesos després de la celebració dels comicis electorals -i això està regulat en l'article 11.2 de la Llei qualificada 5/2005 de finançament electoral.

Així doncs, sembla ser que la màxima autoritat del Consell General recolzat pels consellers generals de Demòcrates per Andorra, de la Comissió de Finances indueixen al no compliment de la mateixa llei instant el Tribunal de Comptes a actuar fora de terminis i, per tant, fora de la legalitat.

Senyors de Demòcrates per Andorra, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà en contra d'aquest informe considerant que no podem donar suport a cap actuació que insti la il·legalitat donant l'aval a moviments fora de termini i totalment fora del que regula la Llei qualificada de finançament electoral.

Si els màxims òrgans del poder legislatiu no són capaços de respectar la legalitat, quina legitimitat tenen aquests per demanar-la als nostres ciutadans. És inadmissible que els màxims garants del bon compliment de la democràcia a través de les seves lleis siguin els primers en incomplir-les.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata té la paraula el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, no fa falta que faci un dibuix... i, el criteri evidentment no és el mateix però...

Ho lamentem profundament, ho lamentem perquè sí que és veritat que en algunes lleis o en alguns textos podem discrepar en la interpretació però és que aquí, honestament, creiem que no hi ha marge d'interpretació.

Intentaré explicar-me...

El Sr. Bartumeu ens ha recordat, i la Sra. Gili també, doncs que els comptes han arribat fora de termini i feia al·lusió al termini que fixa la Llei qualificada del finançament electoral. Això no els discutim de cap de les maneres. S'han passat del termini i s'han passat de llarg!

També ens han recordat de què bé... de què s'està vulnerant i de què per tant, doncs al seu entendre no hi ha d'haver dret a la subvenció, però en canvi, quan han fet al·lusió a la Llei del finançament electoral en cap moment han fet referència a cap article que justament doncs, penalitzés a un règim sancionador que provoqués que aquesta subvenció no s'hagués de donar justament per l'endarreriment dels comptes. Jo me l'he mirada tres vegades, la Llei, i estic segur que si haguessin trobat algun article... ja no només un article sinó una simple interpretació haguessin aprofitat aquesta tribuna per dir "No, no ho han fet" senzillament perquè no hi és... és així, no hi és!

Per tant, nosaltres entenem que malgrat Moviment Massanenc hagi presentat amb retard els comptes, això no els discutim de cap de les maneres perquè és obvi que ho han fet, entenem que tenen dret a aquesta subvenció.

Simplement perquè és un dret... és un dret... és un dret que en cap moment doncs, es veu minvat pel retard i és un dret que la pròpia Constitució en el seu capítol IV reconeix doncs, justament preservar el dret polític dels andorrans i entre ells la subvenció a la seva activitat política.

Vulnerar o no donar-los-hi aquest dret, entenem en la nostra manera de pensar de forma arbitrària perquè no hi ha cap base legal per fer-ho és atemptar contra aquest dret.

La Sra. Rosa Gili... Bé, quan parla del Grup Demòcrata sembla que parli de la banda de *Al Capone* i, escolti..., podem discrepar però no ens digui que de forma constant o de forma recurrent estem vulnerant la llei perquè no és així! Podem discrepar perquè estem aquí per debatre però, no ho veiem així.

S'exclamava doncs, la Sra. Gili, de què el Sr. síndic havia tramés l'informe de Moviment Massanenc al Tribunal de Comptes... Què volia que fes?... Què volia que fes que fiscalitzés els comptes? No els podia fiscalitzar. Els va trametre a l'òrgan que li competeix, en aquest cas, al Tribunal de Comptes i que, a més a més, l'article 113 del Codi de l'Administració ho preveu, i diu: "Quan una autoritat es consideri incompetent per atendre una sol·licitud rebuda, la traslladarà a l'autoritat que consideri competent tot informant a l'interessat d'aquest trasllat.". Nosaltres no veiem cap irregularitat en aquest fet... Vostès sí,

nosaltres no. Entenia que el síndic o el Consell General no podia auditar ni fiscalitzar aquests comptes i ho va portar al Tribunal de Comptes que per això està.

Què el Tribunal de Comptes es va veure induït a fer-ho? Doncs, escolti! Ens alegrem que ho hagin fet.

Justament han fet referència els dos grups de l'oposició de la Llei qualificada del finançament electoral; doncs, justament per preservar que totes les candidatures hagin complert amb els preceptes de la Llei, justament s'han d'auditar per veure que no hagin fet cap irregularitat. I aquesta obligació la tenen totes les candidatures, les que ho presenten en el termini establert i les que no. Imagini's en una candidatura que no se li auditen els comptes, no els presenta i... ja està... i és clar, com que està fora de termini no s'auditen. Doncs no, nosaltres entenem que s'ha d'auditar. I pensem que és un precepte legal i doncs aplaudim que des del Consell General, en aquest cas a la figura del síndic, hagi presentat els comptes a Moviment Massanenc... Ai, a Moviment Massanenc... perdonin! Al Tribunal de Comptes perquè facin la seva feina, el seu treball.

I per últim, és una interpretació nostra que fa el Grup Parlamentari Demòcrata de donar peu i instar el Govern que subvencioni? No. Ho diu el propi informe de la comissió... Ai, del Tribunal de Comptes, perdonin!

El Tribunal de Comptes diu: "No s'ha constatat cap causa que comporti la no adjudicació o la reducció de la subvenció electoral". Ho diu textualment. Escolti! Doncs, ho fem.

I els interessos, Sr. Bartumeu, no és un brindis al sol ni és senzillament doncs, un detall que em fet el Moviment Massanenc, senzillament de la mateixa manera que considerem que és arbitrari no donar-los-hi la subvenció, si la Llei preveu que s'han de fixar uns interessos, endavant!

Que estimen que aquesta situació no s'hauria de repetir? Doncs, ens tenen a la seva disposició per revisar la Llei qualificada de finançament electoral i, si fa falta, doncs revisar això perquè no torni a passar en un futur, ens tenen a la seva disposició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern?

No hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És clar, aquest debat és tan surrealista que jo pensava, Sr. Montané, que vostè hauria estat més hàbil i haurien passat de puntetes, haurien votat, vostès haurien fet el que volien fer i ja està. Però és clar, ara resulta que surt aquí i ens ve a explicar que nosaltres no hem trobat a la Llei un argument per dir que no es pot abonar... Escolti! És que la Llei és ben clara! La Llei diu quan s'han de presentar els comptes, i li torno a dir, no cal que es posi a la nostra disposició per modificar, vostè per la via del fet ja ha promogut una inutilització d'una disposició legal que és l'article 11 en l'apartat que diu... Aquí no cal un procediment sancionador. Vostès, de vegades, tenen una visió excessivament administrativista de la legislació i sempre van a buscar, si no hi ha sanció vol dir que la gent pot fer el que vulgui... No! La gent havia de presentar els comptes en un termini; si no ho han fet, la sanció ja cau per la mateixa llei que és que no se'ls hi poden prendre en consideració.

A partir d'aquí vostè va a buscar la qüestió constitucional? Bé, doncs...

I vostè a més a més, dins de la seva gran generositat constitucionalista i demòcrata diu que, a més a més doncs, se'ls ha de pagar els interessos? Doncs, miri vostè ja ha marcat la traça; a partir d'aquí poden presentar els comptes no 365 dies sinó 800 o 900 dies després dels comicis electorals, vostè els informarà favorablement i els hi pagarà els interessos democràticament de tres anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata.

Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Socialdemòcrata...

(Riu)

El Sr. síndic general:

Socialdemòcrata!

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que li voldria dir al Sr. Montané és que té raó, és veritat, no hi ha sancions quan una candidatura no presenta comptes. I això crec que ja justament és una causa, justament, de què de tant en

tant ens piquin els dits a nivell d'organismes internacionals en el fet de què potser sí que cal que revisem la nostra Llei del finançament electoral.

Però ara bé, la sanció és veritat que jo l'entenc de manera que ve induïda en el sentit de què qui no fa els deures quan els ha de fer doncs, no rep subvenció. No és una sanció directa però sí que ho és indirecta i, per tant, és el que em sembla que hauria de ser.

Aquí és veritat, discrepo amb el Sr. Montané: per a mi vulnerar els terminis és no respectar una llei. No ho sé... Aquí jo crec que els terminis que ens dóna la Llei són clars -es parla de dos mesos, quaranta dies, vuitanta dies-, jo no veig amb què això és interpretable i, aquí és veritat, no aplaudim la seva actuació i no hi estem d'acord.

Llavors em deia també, m'ha citat, que Sindicatura l'única cosa que feia era transmetre una informació i que no li corresponia, en cap cas, posicionar-se al respecte. Doncs, aquí tampoc ho comparteixo perquè si Sindicatura que és l'òrgan màxim del Consell General no és capaç de veure i de comunicar que una actuació no respecta la llei doncs, francament, em demano qui ho pot fer al final, no? I, per tant, aquí tampoc ens posarem d'acord.

Una altra cosa també que va en la mateixa línia és que si es mirem bé tota la documentació que tenim, el Tribunal de Comptes diu clarament que va rebre els comptes el dia 2 de juliol, és a dir, ja a posteriori, quan ja havia tancat els comptes i tot això passa abans de què justament se'ls hi transmetin tots aquests comptes via el Consell i, per tant, aquí jo crec que justament el Tribunal de Comptes ja una primera vegada no pren en consideració els comptes i ho fa una segona, entenc jo, al rebre la carta de Sindicatura.

Bé després, potser acabaria ara la meva intervenció demanant que potser ara com que li toca a Govern justament ara de pagar aquesta quantitat doncs, esperem que rectifiqui Govern i de manera a fer respectar la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, tampoc allargaré massa el debat perquè em sembla que no traurem punts d'acord ni d'acostament de postures, però sí que volia només

acabar la meua intervenció doncs, amb un parell de coses.

Primer doncs, no he passat de puntetes Sr. Bartumeu, no, quan vinc a aquesta estrada o a aquesta tribuna no passo de puntetes.

Nosaltres tenim un plantejament, tenim una posició política, serà compartida o no, ens podem inclús equivocar, però quan venim aquí venim amb les idees clares i com a mínim hi ha una reflexió al darrera. Després si ens corregeixen i ens donem compte que ens hem equivocat, no tenim cap tipus de complex en reconèixer els nostres errors.

També m'ha comentat, doncs, que amb aquest tipus, diguem, de donar curs a la subvenció de Moviment Massanenc, doncs, donem un informe favorable que a futures candidatures... bé, nosaltres ho fem. L'informe no el fem nosaltres, repeteixo, el fa el Tribunal de Comptes, i el Tribunal de Comptes no feia cap objecció a què doni la subvenció. Per tant, doncs, nosaltres no estem jutjant, l'únic que estem fent és donar curs a les disposicions del Tribunal de Comptes.

I... la Sra. Rosa Gili, bé, li agraeixo, doncs, que reconegui que no hi ha cap tipus d'infracció per presentar en retard el que són els comptes electorals. I estem en el terreny de la interpretació, doncs, vostès estimen, aquí sí que coincideixen, que si s'arriba en retard, doncs, no hi ha dret a subvenció, nosaltres, doncs, si al darrera no hi ha base legal, doncs, no ho entenem així.

I amb el tema de l'actuació del Sr. síndic, doncs, bé, escolti jo no entraré a opinar sobre si el Sr. síndic ha actuat bé o no, per mi ho ha fet correctament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha més intervencions, obriríem un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

20 vots a favor, 6 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat, declaro aprovats els comptes electorals relatius a les eleccions comunals

celebrades el 4 de desembre del 2011 respecte a la candidatura Moviment Massanenc.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació de l'informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2012.

L'informe fou publicat en el Butlletí núm. 8/2013, del 18 de març. La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà, i per exposar-ne el contingut intervé la Sra. Sofia Garrallà Tomàs en substitució de la Sra. Meritxell Verdú Marquilló, nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de març, la Comissió Legislativa d'Interior va nomenar la Sra. Meritxell Verdú Marquilló, ponent de l'Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2012 i avui presento, en nom seu, el respectiu informe.

El dia 29 de maig va tenir lloc una reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior en la qual el Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez, -nomenat Raonador del Ciutadà ara fa dos anys- va presentar la memòria de les activitats dutes a terme per aquesta Institució en el decurs de l'any 2012, de conformitat amb les atribucions que li atorga la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà. La presentació fou seguida per un torn d'intervencions per part dels consellers generals.

L'informe va ser publicat a l'annex digital del Butlletí del Consell General número 8/2013 i és fruit de l'actuació realitzada per la institució del Raonador del Ciutadà, en compliment de la missió que la seva Llei de creació i compliment de la missió que la llei de creació li confereix, actuant com a delegat del Consell General en la defensa, compliment i aplicació dels drets i llibertats recollits en la Constitució.

En aquest sentit vull reconèixer i agrair la labor desenvolupada pel Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez durant aquest temps.

Com citava a l'inici d'aquesta intervenció, avui s'exposen davant del Ple del Consell General les conclusions més rellevants derivades de l'anàlisi de l'Informe Anual presentat pel Raonador del Ciutadà, i que són les següents:

La Institució del Raonador del Ciutadà va obrir durant l'any 2012 un total de 307 expedients, en comparació amb els 249 oberts l'any anterior. Tots

ells van ser resolts excepte 6, en haver estat presentats pocs dies abans de finalitzar l'any. Per sectors, un 28% dels expedients oberts han estat relatius al sector social, un 27% al sector de l'Administració en general, un 15% al sector de Justícia, i un 21% al sector anomenat "Accions Privades".

Tal com es pot comprovar en les dades aportades en l'Informe, durant l'any 2012 s'ha incrementat el volum d'expedients oberts en relació amb els anys anteriors, en què la xifra d'expedients havia patit una sensible davallada. Segons la informació facilitada pel propi Raonador del Ciutadà, la situació de crisi podria haver influït en aquest augment.

El Raonador del Ciutadà vetlla perquè l'actuació de l'Administració Pública s'adeqüi als principis fonamentals de defensa i de protecció dels drets i les llibertats establerts en la Constitució i perquè aquesta actuació respecti els principis de jerarquia, eficàcia, transparència i plena submissió a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

No obstant això, i tal com va emfatitzar el Sr. Rodríguez durant la seva compareixença, des de la institució que dirigeix, es va optar des d'un primer moment per facilitar el màxim de col·laboració en relació amb un ampli ventall de temes, malgrat alguns es trobin clarament fora del seu àmbit de competència, i evitar d'aquesta manera el sentiment de desempament i desorientació en què es troben alguns ciutadans especialment afectats per la situació adversa que vivim. En aquest sentit el Raonador va explicar que s'havia ampliat una hora més l'atenció al públic i que, durant l'any 2012, s'havien realitzat fins a 1.714 entrevistes.

Segons va explicar el Sr. Rodríguez, la figura del Raonador ha esdevingut un punt de referència per a persones amb problemes, algunes d'ells molt greus, que sovint no saben on acudir.

En l'exposat del Raonador del ciutadà davant la Comissió Legislativa d'Interior, el passat 29 de maig, aquest va repassar succintament el conjunt d'expedients registrats per sectors i en aquest sentit em remeto a l'informe presentat que ha estat publicat i tramès a tots els membres de la Cambra.

Sí que voldria deixar palès, però, que el Raonador va subratllar l'augment dels expedients tramitats, relacionats amb la tardança en la resolució i execució de les sentències judicials, casos que van ser tramesos al Consell Superior de la Justícia.

També va ressenyar l'augment de demandes d'empara per obtenir ajuda per fer front als problemes econòmics derivats de la crisi, especialment en referència a les pensions de jubilació i viduitat. En aquest sentit el Raonador va comentar,

com ja saben, que havia fet arribar diverses recomanacions prop de les comissions legislatives del Consell General perquè tinguin en compte aquests aspectes en les eventuais modificacions legislatives que es tramitin davant d'aquesta Cambra. Els referits suggeriments es van posar en coneixement, a través dels membres de les respectives comissions, a cadascun dels grups parlamentaris.

Finalment el compareixent va ressaltar, també, la reducció de les queixes relacionades amb el tracte del funcionariat envers els administrats, malgrat insistir que es tracta d'un aspecte que encara cal millorar.

En termes generals, cal concloure que el Raonador del Ciutadà es va mostrar satisfet per la col·laboració obtinguda per part de totes les institucions, ja que havien respost a les demandes de forma diligent.

Per acabar, en nom dels membres de la Comissió Legislativa d'Interior felicito i agraeixo al Sr. Rodríguez la tasca realitzada al capdavant de la institució del Raonador del Ciutadà i l'encoratjo per continuar en aquesta línia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

No hi ha intervencions per part dels grups.

Per part del Govern, alguna intervenció...

Tampoc hi ha intervencions.

Doncs, donaríem per acabat el debat que no s'ha produït i passàrem al següent punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació de la Proposició de llei del comerç.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí núm. 28/2013, del 3 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió, la Sra. Olga Adellach Coma nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia ha estat la Comissió encarregada d'analitzar la Proposició de llei del Comerç. La primera reunió de la Comissió va tenir lloc el passat 11 d'abril i en aquesta em van nomenar ponent i es van examinar les 66 esmenes que els grups parlamentaris havien presentat al seu

articulat: 6 el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 60 el Grup Parlamentari Demòcrata.

Posteriorment, la Comissió es va reunir a l'abril, els dies 18 i 29, i al maig, els dies 9, 16, 23 i 30, per debatre i votar les esmenes presentades.

D'aquestes: 38 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 7 esmenes van ser aprovades per majoria, 17 esmenes van estar retirades per ser transaccionades, de les quals, 1 va ser acceptada per majoria i 16 per unanimitat, 3 esmenes van ser retirades, i 1 esmena va ser rebutjada.

Així mateix, cal destacar que per acord unànim de la Comissió, s'han adequat els aspectes gràfics i de presentació de la Proposició de llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, la forma i el contingut de les lleis, i s'han corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Després de les votacions efectuades i els acords presos, es desprèn la Proposició de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Acabada la intervenció de la ponència proposo procedir al debat i votació de l'article que ha estat objecte d'un vot particular i d'una reserva d'esmena, i continuar després amb les altres parts del text.

Vot particular i reserva d'esmena que es corresponen a les esmenes número 40 i 39 respectivament de l'informe de la ponent.

Intervé per defensar el vot particular i la reserva d'esmena el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Els membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata hem presentat un vot particular a la Proposició de llei del comerç en la que demanem que es retorni al text original de l'article que regulava el calendari de les rebaixes i en el que el Govern era l'encarregat de fixar el període de rebaixes. També hem presentat una reserva d'esmena per defensar de nou la modificació del redactat del punt 2 de l'article 58, que vam proposar en forma d'esmena.

L'article original juntament amb l'esmena presentada pel nostre grup, en cas d'haver-se aprovat quedaria com segueix:

"1. El Govern, mitjançant un decret, determina, amb un informe previ no vinculant de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, de les associacions de

comerciants i de les associacions de consumidors, com a mínim un cop l'any, el calendari de rebaixes, que poden ser diverses durant l'any.

2. Dins les temporades fixades pel Govern, els comerciants fixen el període de rebaixes, la durada del qual no pot ser inferior a una setmana ni superior a sis setmanes per temporada.”

Voldríem destacar la voluntat de la nostra proposta d'aplicar un calendari de rebaixes escoltant tots els sectors afectats i sobretot deixant la llibertat a cada comerciant de definir el seu propi calendari dins del calendari determinat per decret.

Voldríem també destacar que en cap cas es vol imposar un mateix calendari de rebaixes a tota la tipologia de comerços ja que el text és prou ampli com per poder obrir a diferents calendaris en funció dels productes de cada establiment.

Per tant, el que proposem és una fórmula de mínims en base a la idea que els períodes de rebaixes han d'estar determinats. Entenem que la Llei ja proposa múltiples opcions per cridar l'atenció en base a preu dels potencials compradors com poden ser la venda en liquidació, la venda de saldos o de restes, la venda amb obsequi i la venda de promoció o en descompte o en oferta.

El fet de no assegurar la regulació del període de rebaixes creiem que és un error enorme. I per què pensem això? Doncs per tres motius, en primer lloc afectarà la imatge del comerç d'Andorra, en segon lloc desorientarà al consumidor i en tercer lloc, perjudicarà al petit comerç.

Entenem que les rebaixes podrien ser un dels principals atractius del turisme si es coordinessin amb les campanyes de turisme. Les rebaixes tot l'any dificulten les campanyes de promoció turística impulsades pel Govern. El comerç sempre ha estat un ambaixador del país i amb la no determinació d'un calendari de rebaixes perjudiquem la imatge d'Andorra.

Si no s'estableixen uns calendaris mínims de rebaixes això genera desconcert i malestar al consumidor i la qualitat dels productes es veu afectada.

Que el calendari de rebaixes no estigui determinat, només afavoreix a les grans superfícies, que poden mantenir el cartell de rebaixes tot l'any, mentre que el petit comerç només pot fer-ho en períodes molt concrets i, per aquest motiu, en sortiran clarament perjudicats.

La liberalització de les rebaixes no defensa al conjunt del sector comercial, que en el cas particular d'Andorra, està integrat majoritàriament per petits comerços.

Aquests són els nostres motius per defensar la determinació d'un calendari de rebaixes. Som conscients que dintre el sector no hi ha una posició unitària en referència a aquest tema i ho respectem, però també hem de dir que molts propietaris de comerços, sobretot els petits, ens han demanat que defensem una regulació del calendari de rebaixes. Creiem que per l'interès general valdria la pena fer un esforç i liderat pel Govern, es podria establir un o varis calendaris de rebaixes a Andorra.

No apostem per un sistema intervencionista sinó per un sistema on l'Estat ha de tenir la capacitat per corregir els desequilibris que hi ha entre els grans i els petits. Grans i petits tenen interessos contradictoris moltes vegades i els primers tenen molts més recursos per imposar la seva força.

Voldria ara analitzar el text que s'aprovarà si no prospera el nostre vot particular i la nostra reserva d'esmena:

“1. El Govern pot determinar, amb consulta del sector implicat, el calendari de rebaixes, que poden ser diverses durant l'any. En aquest cas cada comerciant pot dur a terme les rebaixes dins dels períodes que estableix el calendari.

2. Si el Govern no determina el calendari cada comerciant pot dur a terme la venda en rebaixes durant el termini que consideri adient.”

Sres. i Srs. del Grup Parlamentari Demòcrata, Srs. de Govern, la setmana vinent hi haurà el debat d'orientació política i no hem voldria avançar. Però possiblement, un dels temes que més se'n parlarà és el de la seguretat jurídica. Una seguretat jurídica que tots hem de defensar per ser creïbles com a polítics i com a país. Així doncs, em poden explicar quin sentit té que dins d'una llei aparegui el text “pot”? Em poden dir quin sentit jurídic té que dins de la Llei del comerç estigui determinat negre sobre blanc que el Govern pot determinar un calendari de rebaixes? Quin tipus de seguretat jurídica és aquesta?

Demanem a aquesta Cambra que no fugim d'estudi i solucionem un dels temes històrics del nostre país i no traspassem la responsabilitat de vetllar per la imatge d'Andorra als propis comerciants que amb els temps que corren requereixen més que mai el suport de les nostres institucions.

És per això que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata demana el vot a favor del vot particular i de la reserva d'esmena que hem presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari té l'obligació de mantenir-se coherent. Ja durant l'època en què vàrem desenvolupar la responsabilitat de governar enteníem i defensàvem que el Govern havia de regular les rebaixes. Aquesta regulació, sens dubte, s'ha de desenvolupar amb la participació i opinió dels col·lectius. Però el Govern ha de ser el garant i protector de totes les veus, inclús la dels petits comerciants com també l'opinió dels representants dels consumidors.

Si el que calia era que el sector es posés d'acord, quina millor manera que amb l'arbitratge del Govern.

Mirin senyors, els períodes de rebaixes a tot arreu es plantegen com un esdeveniment del qual es fa publicitat i es genera un reclam important. S'atrau així persones, famílies que volen aprofitar els descomptes per fer les compres. Però si no establim un dia de començament és difícil poder tenir l'efecte reclam i l'impacte queda centrat als ciutadans d'Andorra, i evidentment no a tots.

I mirin, potser ja ens aniria bé si no fóssim un país turístic, i poder fer publicitat dels nostres períodes de rebaixes ens ajudarien a poder generar un altre atractiu en un moment en el qual costa fer venir als turistes.

I a més a més també, un país com el nostre si vol fer estudis sobre l'activitat econòmica a Andorra i ho vol fer de forma regular per tenir dades reals sobre l'activitat comercial del nostre país, ha de tenir uns indicadors que determinin des de l'evolució de les vendes, a la mitjana de facturació, l'afluència de visitants, l'evolució dels costos de cadascun dels components d'un negoci, l'estat de la competència o l'estratègia de descomptes i rebaixes, entre altres temes.

I això és impossible fer-ho si cadascú comença quan li sembla sense cap control.

Els petits comerciants es veuen amb la impossibilitat que els seus períodes de rebaixes s'allarguin durant mesos, ja que afectaria a la seva subsistència.

I hauríem de dir també que les rebaixes no són saldos. No és, ni hauria de ser, allò que està malparat, allò que sobra o allò que no té la qualitat suficient. Els productes oferts són i han de ser els mateixos de l'oferta regular i de tot l'any, i si hi ha comerciants que ho allarguen en el temps es pot produir aquest fenomen.

Qui no s'ha trobat en períodes de rebaixes articles de temporades anteriors?

En canvi, les ofertes es poden fer durant tot l'any, ara bé, cal informar a les persones consumidores, en el rètol de cada oferta, quan comença quan s'acaba, les condicions, la qualitat, les prestacions dels béns i dels serveis en promoció, els avantatges de l'oferta o de la promoció, si la promoció o l'oferta es refereix només a unes unitats limitades, cal indicar el nombre d'unitats, els destinataris que se'n poden beneficiar i s'ha d'informar del sistema de prioritat per a atendre les demandes.

Amb el tema de la reserva d'esmena ens mantenim amb la mateixa coherència tot i que vull afegir que el període marcat entre unes 6 setmanes potser sí que és curt, però es podrien haver transaccionat o es podia haver negociat en el si de la Comissió.

Donarem suport a la reserva d'esmena i al vot particular perquè ens mantenim en el mateix principi que el Govern ha d'establir els períodes de rebaixes i és el Govern que amb el consens dels col·lectius ha de marcar aquest calendari, i d'aquesta manera podrà defensar els interessos dels comerciants tant dels grans com dels petits i alhora també els interessos dels consumidors.

El nostre grup parlamentari està convençut que aquest fet de no regular les rebaixes, els petits comerços i els consumidors en poden sortir vulnerats els seus drets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

La llibertat no ens fa cap por, Sr. Rios i Sra. Bonet, perquè el punt de partida del Grup Parlamentari Demòcrata és aquest, la confiança. Els comerciants, grans o petits, són persones emprenedores que dediquen recursos i esforços a tirar endavant els respectius negocis. Uns negocis que no només proporcionen un benefici particular, sinó que ofereixen llocs de treball i durant anys han estat un dels pilars de l'economia andorrana.

La Proposició de llei, tal com estava redactada en un inici, preveia un marc excessivament rígid que els demòcrates considerem especialment perjudicial i contraproduent en l'actualitat. Amb les nostres esmenes, hem optat per donar la pot al Govern de

fixar un calendari de rebaixes sense que sigui una obligació i sempre escoltant el sector. El conseller Rios ens ha llegit exactament com quedaria el text. Amb les nostres esmenes també hem eliminat les limitacions quant a la durada màxima de les rebaixes; i de fet el mateix Grup Socialdemòcrata també ha fet una esmena per ampliar les durades màximes estipulades a la Proposició de llei. Ho hem fet establint unes condicions molt precises per les vendes promocionals de manera que això no pugui generar desequilibris ni pràctiques deslleials.

Nosaltres vam dir, durant la presa en consideració de la Proposició de llei, que escoltaríem el sector i és el que hem fet. Els comerciants, petits i grans, s'han posicionat de formes diferents en aquest aspecte. Vostè també ho ha mencionat Sr. Rios. Finalment, la nostra esmena és el resultat de les seves propostes. Així, seguint les tendències a Europa, proporcionem un marge de maniobra suficient a tots els actors, tot aportant la seguretat jurídica necessària i fent possible la intervenció de l'Administració si hi ha distorsions del mercat. Repeteixo, es dona la possibilitat al Govern de fixar un calendari de rebaixes en cas que sigui necessari i sempre escoltant el sector.

Aquest any mateix, algunes associacions de comerciants han arribat a un acord per fer promocions temàtiques per captar més clients, que arrenquen justament aquests dies. Aquest és un bon exemple de les iniciatives que tindran cabuda dins del marc que dibuixa la present Llei i que demostrin la creativitat i la capacitat de col·laboració dins del sector. I això jo entenc que no perjudica la imatge d'Andorra, com vostè deia Sr. Rios.

D'altra banda, Sra. Bonet, vostè diu que les rebaixes són un reclam, nosaltres tots coneixem les rebaixes a Londres que són un reclam a nivell europeu, i les de Nova York que són reconegudes, doncs, a nivell mundial. Però aquestes no tenen cap regulació administrativa. La major part dels països del nord, Alemanya, Àustria, Suècia, tampoc no tenen una regulació administrativa.

Fer rebaixes és una opció que deixem en mans dels comerciants, però amb unes regles del joc clares i iguals per a tothom. D'aquesta manera, si un comerç decideix fer rebaixes, haurà de complir uns requisits molt concrets que entenem que són suficients per garantir tant la competència lleial entre els establiments com la protecció del consumidor.

Aquesta Llei, recordem-ho, regula totes les vendes promocionals: la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos i la venda de promoció i oferta. I aquestes denominacions, i així ho precisa l'article 71, apartat 2 del text, només es podran

utilitzar per anunciar les vendes que s'ajustin realment al concepte. No es podran utilitzar les denominacions esmentades o d'altres de similars per anunciar vendes que no responguin al concepte legal.

En resum si un comerciant vol oferir rebaixes i aquestes no compleixen els requisits establerts per la Llei serà sancionat. Un comerciant no podrà vendre saldos, Sra. Bonet, perquè serà sancionat.

Perquè la Llei també precisa d'una sèrie d'obligacions que ha de complir el comerciant a l'hora d'oferir rebaixes o promocions.

Les cito, potser em faré una mica pesada, però entenc que s'han de citar perquè també recolzen una mica la nostra opinió.

"En un mateix establiment hi ha articles als preus normals o habituals i d'altres de rebaixats, aquests han d'estar clarament identificats i anunciats de manera que no es pugui induir a error o confusió respecte a les ofertes i promocions, ni a la seva naturalesa.

També, si l'establiment no fa rebaixes en més del 50% dels seus productes, no es podran anunciar de forma general.

Els establiments no poden comprar productes amb la intenció de vendre'ls durant les rebaixes. Els productes rebaixats han de formar part dels seus estocs anteriors i com a mínim haver estat a la venda durant un termini mínim d'un mes en l'oferta habitual de vendes.

Les reduccions dels preus s'han de consignar exhibint els preus habituals o el percentatge.

Els béns oferts no poden estar deteriorats o ésser de pitjor qualitat que els que l'empresa o l'establiment que fa l'oferta o la promoció ofereix habitualment, pel que tindran la mateixa garantia legal que la resta de productes sense promoció."

La utilització incorrecta de les denominacions relatives a les vendes promocionals que he assenyalat abans, quan no s'ajustin a la respectiva regulació, també queda tipificada com a acte de competència deslleial per la Llei de la competència, al seu article 19, apartat b). I el mateix article 19, apartat i) recull com a acte de competència deslleial la venda per sota del cost o a un preu molt baix, quan afecti la competència. Així, protegim tant al consumidor com al teixit empresarial, tot i preservant una necessària llibertat de gestió.

La regulació de les pràctiques comercials relacionades amb les rebaixes no només ha de protegir les persones consumidores, també ha de protegir la llibertat d'empresa i defensar la competència, i protegir els grans i els petits. Aquesta

Cambra analitza avui dos lleis complementàries, que podem sotmetre a aprovació el mateix dia perquè el nostre grup parlamentari va demanar de treballar-les en paral·lel i els dos grups de l'oposició, encertadament, hi van estar d'acord. Amb aquestes dues lleis reforçarem la protecció del consumidor i vetllarem per una competència lleial i justa, alhora que assegurarem la necessària llibertat de l'empresari perquè pugui gestionar el seu negoci. És aquest equilibri d'interessos de consumidors i empresaris, petits i grans, que ens ha decantat de regular el sistema de rebaixes només si és necessari i no de forma sistemàtica. No creiem en un intervencionisme excessiu; per aquest motiu no recolzarem el vot particular ni la reserva d'esmena presentats pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, el debat que acabem d'escoltar en aquest moment, doncs, diria que fa un mal favor a aquest principal sector de l'economia del país, el sector comercial. Un mal favor, no per negar el legítim debat, evidentment, sobre quina ha de ser la regulació de les rebaixes; sinó perquè amb la reserva d'esmena i el vot particular que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, es deriva exclusivament el debat de la Llei del comerç cap a les rebaixes, com si avui el Consell General aprovés la Llei de les rebaixes.

Avui, per primera vegada al país, Andorra disposarà d'una Llei del comerç, una Llei molt demanada i molt necessària, i aquesta és la notícia realment important d'avui.

Perquè la Llei del comerç, Srs. consellers, és molt més que el calendari i períodes de rebaixes, i obrir permanentment aquest debat, al final sí que produirà el que el Sr. Rios deia en un recent article a la premsa, que no hauria de passar: Donar la imatge que un país està sempre de rebaixes.

Perquè la Proposició de Llei del comerç, que ha estat un bon document de treball, també regula la venda en rebaixes, i ho fa amb 4 articles: Article 57 (el concepte), article 58 (el calendari), article 59 (la informació) i article 60 (els productes), a més de tipificar com a infracció greu (article 103.a) fer vendes promocionals incomplint els requisits i les obligacions establerts. I la sanció derivada d'aquest

incompliment (article 107.b) és entre 1.200 i 6.000 euros a més de possibles sancions com el tancament del negoci.

Per tant, no és cert d'entrada, que en el text final de la Llei del comerç no es regulin les rebaixes. A partir d'ara, qualsevol venda en rebaixes que vulgui fer un comerç a Andorra, haurà d'indicar les dates de començament i acabament en un lloc visible pel públic, i els productes que siguin objecte de venda en rebaixes hauran d'haver estat inclosos amb anterioritat durant un mínim d'un mes en l'oferta habitual de vendes de l'establiment. I a més, es regula que els productes no puguin estar deteriorats ni haver estat adquirits amb la finalitat de ser venuts a un preu inferior a l'ordinari. Per això no he entès la intervenció de la Sra. Bonet dient o reclamant que les vendes de rebaixes es regulin amb la forma que els articles hagin d'haver estat anteriorment al local o que no puguin estar malmesos diferenciant la venda de rebaixes de la venda dels saldos.

Això és una regulació de les rebaixes, es vulgui o no es vulgui. I aquests aspectes són els que van totalment en línia amb les regulacions establertes per la Unió Europea i que vetllen especialment per regular i protegir el dret a la informació del consumidor.

Srs. consellers si tan important fos regular el calendari i quant duren les rebaixes, la Unió Europea ja faria dies que hauria establert amb una directiva o algun reglament de la comissió. I la Unió Europea fins al moment, l'únic que ha establert és regular la informació al consumidor que han de tenir les rebaixes. Per tant, sobre el calendari, el text inicial establí que el Govern ha de marcar el calendari de les rebaixes, que com a mínim ha de ser d'un cop a l'any, amb informe previ no vinculant per la Cambra de Comerç i de les associacions de comerciants i de consumidors.

El text final sortit de la comissió atorga al Govern la potestat i no l'obligació de marcar el calendari sense que en sigui per tant una obligació.

Com ja sabeu el nostre país i particularment en el sector comercial ha sabut aprofitar els períodes de més afluència turística i ha sabut captar més visitants, justament per anticipar sovint, l'inici de les rebaixes respecte a les zones veïnes.

Així doncs, partint de la base que ningú millor que el sector sap quan han de començar les rebaixes, el Govern considera positiva aquesta regulació que atorga la potestat però no l'obligació de marcar un calendari de rebaixes. En cap cas la llei impedeix fer-ho. I ja anuncio que aquest Govern ho farà sempre que els representants del sector comercial i dels consumidors així ho sol·licitin, i davant la possibilitat

de què la no regulació del calendari de les rebaixes pugui afectar negativament a la imatge o repercutir en detriment del sector.

Aquest Govern escoltarà els col·lectius de comerciants i consumidors i en cap cas, pretendrà substituir-s'hi per fer el que ningú millor que ells coneixen. Com ja ho van acordar, per exemple, i cal dir-ho, per primera vegada l'any 2012, el Departament de Turisme i el sector comercial, tot i no haver-hi regulació, i marcant l'inici de les rebaixes de la temporada d'estiu passat pel 15 de juny, amb la consegüent campanya de comunicació, especialment en el sector de la moda.

Sobre la durada de les rebaixes, el text inicial proposava regular el període de rebaixes entre un mínim d'una setmana i un màxim d'un mes. Amb l'esmena presentada pel mateix Grup Parlamentari Socialdemòcrata que ha presentat a la Proposició de llei, incrementava el període de rebaixes fins a un màxim de sis setmanes. Finalment, el text sortit de la comissió deixa a discreció dels comerciants la durada de les rebaixes.

Una altra vegada, els poders públics no poden fer de comerciants en les seves polítiques de fixació de preus. Sí que el Govern ha de vetllar per preservar els drets dels consumidors amb la deguda informació sobre els preus i productes, i així està regulat, però no hem de pretendre saber millor que els comerciants quan temps han d'oferir vendes promocionals. L'optimització de les vendes i dels resultats, amb vendes promocionals, és una política pròpia dels comerciants, i voler condicionar-la des de la regulació seria arribar a menystenir la seva capacitat empresarial.

Com tampoc hem d'oblidar la progressiva liberalització dels calendaris de rebaixes del sector comercial espanyol, del qual provenen la majoria dels nostres visitants, i que s'avé amb les darreres tendències comercials a molts països de la Unió Europea. O també el creixent mercat d'internet, que també és un competidor per Andorra, amb permanents promocions i descomptes en molts productes.

Andorra no pot anar d'on els altres en vénen, i establir legalment els calendaris de rebaixes així com la seva durada, resultaria en aquests moments una regulació anacrònica i que confondria més els nostres visitants, i que podria perjudicar al sector comercial. El sector públic no ha d'intervenir en les polítiques comercials si no és necessari; i no podem competir sense mirar el que fan els nostres competidors ni governar d'esquenes a Europa.

Per això, el Govern, considera molt positiva la regulació per primera vegada de les rebaixes a

Andorra, que garantirà la informació necessària als consumidors, sancionarà els comerços que no compleixin amb les condicions d'informació i respecte als requisits dels productes rebaixats, i permetrà al Govern intervenir per fixar els calendaris de les rebaixes, sempre que els actors i representants del sector comercial i dels consumidors així ho considerin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé començaré contestant a les paraules del Sr. ministre.

Bé per començar, nosaltres no estem parlant de què no s'estiguin regulant les rebaixes, he dit repetides vegades que estem parlant de la regulació del calendari de rebaixes. Per tant, no vulguem confondre, estem parlant de la regulació del calendari de rebaixes. Està clar que el text ja contempla algunes condicions, exceptuant que en el calendari de rebaixes doncs es fa servir un "pot" que "pot regular" -que és del que m'he queixat jo-, la seguretat jurídica que aporta aquest "pot" és zero.

En part, vostè ha parlat que avui és el dia que hem de celebrar l'aprovació de la Llei del comerç. Bé esperi's, no s'avanci, després parlarem de la Llei del comerç, i segurament ja ho celebrarem tots plegats, però el que no podem celebrar són els arguments que vostè ens exposa aquí.

Vostè diu que el Govern no pot intervenir, que això ho regula el... bé, molt bé és la seva visió, moltes vegades ja n'hem parlat de quina és aquesta visió. Nosaltres creiem que l'Estat sí que té l'obligació d'intervenir sempre i quan hi hagi un perill de què hi hagi unes forces que pressionin els més dèbils. En aquest cas, aquí tindríem un problema de les grans superfícies que poden estar tot l'any de rebaixes perquè una temporada fan un producte, una altra temporada fan un altre, una altra temporada fan un altre, i en canvi el petit comerciant que està destinat a vendre un únic producte doncs es troba evidentment amb condicions desfavorables.

Una de les qüestions importants que crec que s'ha de tenir en compte, és que la pròpia llei ja proporciona als comerciants eines de joc de preus en els quals pot competir, ja sigui Andorra o de cara a l'estranger.

Repeteix, la venda de la liquidació, la venda de saldos o de restes, la venda amb obsequi, la venda de promoció amb oferta o descompte. Tot això, els comerciants ho poden utilitzar sempre que vulguin i durant tot l'any. Per tant, entenem que quan es parla de rebaixes és un concepte que val la pena que estigui calendaritzat, perquè creiem que les rebaixes, determinar per calendari les rebaixes són bones pel país. I ho repeteixo, és a dir la promoció turística i d'atracció del comerç, s'ha de basar en un calendari de rebaixes sinó aquest és evident de què com ens passa amb els horaris comercials, quan un turista demana quins horaris comercials es fan a Andorra ningú té idea de quins es fan. Doncs, quan algú pregunta quan es fan rebaixes a Andorra doncs ens trobarem amb la mateixa situació.

Marcar l'inici del calendari de rebaixes és intervencionista. Bé, jo crec que marcar a l'inici del calendari de rebaixes el que permet és marcar unes regles del joc que són per a tothom per igual. I llavors competim tots en les mateixes condicions.

Un altre dels arguments que s'expressa contínuament: les tendències europees. Tothom liberalitza rebaixes, etc. Bé són especialistes en agafar sempre els països que convenen a cada cas, no! M'ha parlat d'Espanya, també m'ha parlat de països del nord. Bé, França que ho tenim aquí al costat, tenen regulació de rebaixes, a més tenen una fórmula molt interessant perquè a més a més d'estar regulats els terminis doncs, permeten que els comerciants puguin triar dues setmanes suplementàries lliures, amb l'única condició que no s'encavalquin amb les oficials. Per tant, França seria un exemple que no és anacrònic, com ha dit el ministre, és a dir que regular les rebaixes no és anacrònic perquè França ho està utilitzant i ho està utilitzant d'una manera doncs amb èxit, podríem dir.

Miri, en el fons, aquí del que es tracta i el Ministre de Turisme segurament compartirà la meva opinió, és de crear experiències. Experiències per atreure turisme, per atreure persones potencials compradors, etc. Entenem que les rebaixes és una experiència que nosaltres tenim interioritzada, tots nosaltres, perquè les hem viscut de tota la vida i entenem que realment és un punt pel que val la pena lluitar, perquè entenem que és bo pel país.

D'acord, moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Calvó, jo amb el tema de la llibertat, jo no crec que es vulneri la llibertat, perquè el Govern sigui el garant d'establir els calendaris de les rebaixes perquè ben bé que el Govern estableix o intervé amb altre tipus d'accions i no per això s'altera la llibertat. La qual cosa penso que no hi ha cap alteració de la llibertat.

I amb el tema de les opinions dels sectors, doncs també hi ha detractors. Ahir, justament sentíem l'opinió del representant de l'OCU i deia doncs, que creia que era una vulneració sobre els drets dels consumidors perquè hem de pensar que en les rebaixes no hem de pensar única i exclusivament en els drets dels comerciants sinó també en els drets dels consumidors.

I analitzar les distorsions dels mercats, bé ho hauríem de veure de quina manera amb un tema de rebaixes d'aquestes característiques on no se sap mai quan s'està o quan no s'està. I a més a més, les iniciatives o la creativitat per part dels col·lectius evidentment també poden ser objecte, el Govern hi pot participar d'una manera activa, i no per això, -torno a insistir-, altera la llibertat dels ciutadans o dels empresaris en aquest cas.

I miri Sr. ministre, no hi estic tampoc gens d'acord amb el tema del mal favor per l'economia del país perquè establir un calendari de rebaixes no es fa cap mal favor al país, de cap de les maneres. Perquè no sé, jo em considero una bona consumidora, una bona consumidora del tema de rebaixes i no considero que el tema que se m'estableixi un dia d'inici de les rebaixes doncs se m'estigui fent un mal favor.

I coincideixo amb el Sr. Rios, la Llei de comerç la discutirem després i ja en parlarem després de si hi estem d'acord o no hi estem d'acord amb totes les coses que consideri i les celebrarem quan toqui.

I del tema turístic, miri li posaré un exemple que és el més senzill d'aquest any de com han començat les rebaixes en aquest any. La setmana passada va començar amb un comerç a Sant Julià, el dimarts va començar una gran superfície, avui començarà el Centre Històric d'Andorra la Vella. La resta de comerços no en tinc ni idea. Això no sé de quina manera es pot vendre als turistes. La veritat és que no ho entenc, potser se m'hauria d'explicar molt bé i ho podria arribar a entendre, però per explicar al turista que pugui venir a utilitzar les rebaixes com a reclam turístic perquè és un reclam turístic, amb un inici totalment poc identificat, costa, costa. I jo realment he de defensar el que realment penso que és coherent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sra. Sílvia Calvó...

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria doncs recuperar una frase que ha dit el Sr. Rios. L'Estat té obligació d'intervenir, sí en detriment dels petits i per protegir el petit en detriment dels més grans, justament la nostra proposta va en aquest sentit. L'Estat intervindrà sí. Nosaltres entenem que els comerços han de treballar conjuntament sense regulació administrativa perquè que les rebaixes puguin ser un reclam turístic com ha dit la Sra. Bonet, no necessàriament han d'anar associats amb una regulació administrativa. La competència en aquest país la tenim a fora. Si nosaltres arribem a treballar conjuntament, administració, comerciants petits i grans doncs tindrem més agilitat per anar lluitar de cara el competidor que és el de fora.

Pel que fa doncs a les experiències. Ja ho he recordat abans, doncs les rebaixes més reconegudes són les quines no tenen regulació administrativa. I si cal fer un reclam turístic, si cal realment decretar un dia perquè la gent no s'arriba a posar d'acord, el Govern ho podrà fer perquè la Llei ho permet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament doncs, em disculpo si he anticipat la proposta futura de la llei i espero que ho sigui així, però en qualsevol cas, m'he deixat de dir la paraula "si escau". Si escau l'aprovació, doncs, s'haurà de felicitar perquè tenim una primera llei del comerç a Andorra.

Quan deia -començaré pel final- quan deia malaguanyat o mal favor al país i al sector comercial, Sra. Bonet, i també ho ha comentat el Sr. Rios. El que sí que voldria dir és que potser aquí en aquest tema m'anticiparé, però segurament el titular del diari de demà és que el debat de les rebaixes ha marcat el Consell General, doncs la no regulació del calendari. Jo penso que el que hem de celebrar avui,

si escau, és l'aprovació d'aquesta Llei del comerç, per primera vegada a Andorra, i no parlar únicament de les rebaixes que s'inclouen dins de la Llei del comerç. Això volia dir amb mal favor i evidentment...

Aquí hi ha dos debats no! Si el Govern ha de marcar l'inici de les rebaixes o pot marcar l'inici de les rebaixes, el primer debat, i quan han de durar aquestes rebaixes, si també s'ha de regular per llei.

Sobre el primer debat, és evident que la regulació hi pot ser. El que entenem que no és tan correcte és que hi hagi de ser per força si el mateix sector es pot arribar a coordinar. Per tant, sempre que el sector ho demani, us ho he comentat abans, el Govern regularà l'inici de les rebaixes, i per tant això no és un tema ni molt menys que no se'n pugui parlar. El Govern té la voluntat d'intervenir amb la regulació de quan han de començar les rebaixes si així els sectors ho sol·liciten i pensem que així pot millorar la imatge del país. Per tant, el tema del "pot haver-hi" ,jo diria que queda resolt amb el de dir "s'intervindrà sempre que sigui necessari".

Amb el debat de quan han de durar les rebaixes, aquí sí que considerem que és el sector dels comerciants que han de decidir les seves polítiques de fixació de preus. I aquí el Govern entenem que no ha d'intervenir amb la fixació de quan han de durar aquestes rebaixes un cop comencin.

Mireu Sr. Rios, si cada llei que inclou la paraula "pot", és inseguretat jurídica doncs anem malament, perquè el país està ple de lleis inclús segurament moltes votades pel seu grup parlamentari que inclouen la paraula pot. Per tant, la potestat del Govern en moltes lleis és reconeguda i en cap cas això és una manca de seguretat jurídica.

Per altra banda, fa certa també diria gràcia, que parreu d'horaris comercials. Segurament tancant els diumenges no podran fer rebaixes els comerciants, segurament, perquè la política d'intervencionisme tancant els diumenges, d'aquí també es va comprovar l'anticipació que es podia fer doncs sobre la política dels comerciants o de les rebaixes.

Mireu, sovint estem acostumats a cert alarmisme de l'intervencionisme o del no intervencionisme del Govern en certs àmbits com el comerç. Jo us diria que la Llei d'horaris comercials, ja que n'heu parlat, el que sí que va permetre és que avui, justament avui, això és una escaiença, justament avui, el Centre Històric d'Andorra la Vella farà una campanya de comerços oberts fins a les 12 de la nit. I això és possible gràcies a la Llei d'horaris comercials. I bàsicament això és per afavorir els petits comerciants. I després de dos anys de Llei d'horaris comercials, em sembla que no hi ha hagut cap drama al país per aprovar una llei que permet, -no obliga-,

permet als comerços obrir fins a les 10 de la nit, i s'ha vist que quan hi ha feina s'obre, i quan no hi ha feina no s'obre. I per tant, amb això el que s'ha possibilitat, és donar feina segurament a gent que amb allò no en podia tenir o fer alguna hora més, que ara és molt necessari per petits empresaris i també per a la població del país.

I sobre el tema d'inspirar-nos sempre, o d'agafar exemples de països que poden no ser-ne representatius. Per exemple, Espanya jo penso que és un país representatiu, Espanya ens aporta cada any 4 milions de visitants. Si no ens hem de fixar amb el que fa Espanya en el sector comercial, també penso que mal anem. Perquè si Espanya acaba de liberalitzar les rebaixes doncs segurament per algun motiu ho ha fet. I perquè s'entén que són molt més competitius fent-ho així. I per tant, jo penso que és una obligació, i un deure de veure quines polítiques comercials fan a Espanya, un país que ens aporta 4 milions de visitants.

I acabaria amb una cosa que he comentat. Si fos tan important regular el calendari de les rebaixes i quan han de durar les rebaixes, la Unió Europea ja ho hauria regulat amb les seves normatives. I l'únic que ha fet la Unió Europea és regular la informació al consumidor i els drets dels productes que han d'estar de rebaixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, només comentar el tema de la Unió Europea que si regula o no regula. Jo entenc que com ja he comentat, és un tema que genera discussió, genera debat. No hi ha una posició clara, jo entenc que si la Unió Europea no ha regulat això doncs és perquè evident que cada país tria el que li convé. Nosaltres sempre triem precisament el que ens convé, i vostès sempre ho fan això. És a dir, cada vegada que defensen un tema, doncs sempre es busquen els seus països, però no agafen tot en global, es busquen els seus països per justificar doncs una determinada defensa d'unes idees.

Miri, ministre, a mi em sap molt greu però, jo no puc admetre que no puguem parlar de les rebaixes en aquesta Cambra. I que nosaltres, com a Grup Parlamentari Socialdemòcrata no puguem presentar una reserva d'esmena i un vot particular perquè resulta que el ministre estarà preocupat de quins

titulars sortiran demà a la premsa. Ho sento molt, jo em sembla que això no li correspondria dir-ho al Sr. ministre, nosaltres farem la feina que ens han encomanat el poble i els votants, i per tant, encara que el ministre ho digui i ho repeteixi dins d'aquesta Cambra, que penso que no toca, doncs ho seguirem fent.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, també coincideixo amb el fet que els nostres debats a dins del Consell no poden estar condicionats pels titulars possibles que puguin haver-hi l'endemà. Jo crec que som prou intel·ligents tots per entendre el que és important i no, i probablement ja ho veurem després quan discutim la Llei del comerç, realment el que és important. Però, el tema de les rebaixes és també un tema que hem de discutir. I miri, quan vostè parlava del tema dels horaris, de fins a les 12 de la nit, doncs ja li poso l'exemple. Doncs, s'han posat d'acord. Sí que és veritat que han tingut la llibertat, però que més bé que donar un punt de partida fins a les 12 de la nit de tot el període de vacances a tot el país. Hagués estat molt més bé, perquè això s'hagués pogut promocionar a l'exterior i segurament haguéssim tingut un ple de persones, visitants, turistes que haguessin vingut a Andorra per aquest reclam, com fan en moltes altres ciutats. Probablement el reclam de les 12 de la nit al petit Centre Històric d'Andorra la Vella només serà reclam pels ciutadans del nostre país i no aconseguim fer un reclam fora de les nostres fronteres.

I amb el tema de la liberalització de les rebaixes a Espanya, doncs clar... i vostè ha llegit també tots els detractors que hi ha, perquè n'hi ha força de detractors. Moltes comunitats autònomes hi estan d'acord perquè creuen que hi ha interferències en les seves competències, i molts col·lectius hi estan en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata... no hi ha intervenció...

Per part del Govern...

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, jo penso que no, o no em volem entendre o no em sé explicar bé, accepto que és la segona possibilitat, que no em sé explicar prou bé. En qualsevol cas jo mai vull negar un debat legítim al Consell General sobre les rebaixes. L'únic que he dit, l'únic que he dit és que penso justament, que malauradament el debat aquest de la Llei del comerç es simplificarà amb les rebaixes quan... És una llei molt important per al país, a més a més presentada i ho reconec pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i penso que la notícia important del dia és que el país avui tindrà una llei del comerç, i les rebaixes és un aspecte més de la Llei del comerç, però en qualsevol cas, no és la Llei del comerç, i penso que donar la importància que té a aquesta forma de regular les rebaixes doncs es fa un mal favor justament al país. Però vull deixar-ho aquí per no contribuir més a aquest debat, penso per no dir el que no vull dir evidentment.

Doncs mireu sobre el tema d'ampliació fins a les 12 de la nit del comerç històric, del Centre Històric d'Andorra la Vella, doncs justament Sra. Bonet, us puc dir que si s'hagués fet per tot el país aquesta obertura fins a les 12 de la nit, el Centre Històric segurament n'hauria sortit perjudicat aquest dia, perquè justament aquesta política d'obertura fins a les 12 de la nit és per potenciar aquest barri d'Andorra la Vella. Si tot arreu hagués estat obert, doncs la gent no hauria anat a Andorra la Vella al Centre Històric o hauria anat en altres llocs del país, però en qualsevol cas aquesta política de permetre que sectorialment es pugui obrir fins a les 12 de la nit ha permès reactivar tot un marc d'Andorra la Vella que per altra forma sabeu que està bastant poc actiu... I per la qual cosa penso que és molt positiu per una banda, permetre aquestes obertures sectorials o persones al país com també és molt positiu, -dono la raó-, fer polítiques encaminades a atreure visitants, perquè Andorra un dia doncs fa una nit blanca o altres polítiques turístiques per permetre comprar a la nit també en tot el país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha intervencions procedim a la votació, en primer lloc del vot particular.

Votant sí al vot particular, o votant no i deixant el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

6 vots a favor.

20 en contra.

Cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimat el vot particular i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem ara doncs a la votació... Anem a procedir a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a l'esmena o votant no a l'esmena, i deixant el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

6 vots a favor.

20 en contra.

Cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat ara el debat i la votació del vot particular i de la reserva d'esmena, procedirem a debatre i votar les altres parts del text.

Demanaria si hi ha intervencions per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui finalment votarem la Llei de comerç. Una llei que des de fa molts anys, el nostre país demanava i durant el mandat del nostre govern vàrem treballar perquè fos una realitat. Per això vam plantejar la Proposició de llei del comerç, per reforçar una de les

activitats econòmiques més importants pel nostre país, com és el comerç.

I el nostre grup parlamentari se sent orgullós d'haver contribuït a poder aconseguir que avui es faci realitat una llei amb la que vàrem treballar de valent quan assumíem la responsabilitat del govern. Perquè el comerç és una de les activitats econòmiques principals del nostre país i calen lleis que promocionin les diferents activitats econòmiques existents.

Una activitat econòmica que genera llocs de treball i que cal preservar, protegir, estimular i facilitar. I també ajudar.

És imprescindible potenciar la iniciativa comercial i l'emprenedoria, com elements generadors del dinamisme econòmic i benestar social.

Aquesta llei aconsegueix bona part d'aquests objectius, ja que després del treball en comissió es facilita, encara més, l'obertura de comerç, alhora que es faciliten els tràmits de modificacions, que fins ara eren força feixucs.

Alhora, la llei aporta la regulació de noves formes de comerç que tradicionalment no es trobaven desenvolupades a Andorra, com la venda automàtica o la venda ambulant i que calia regular perquè el seu desenvolupament es fes de forma correcta.

També s'incorpora la regulació dels *outlets*, figures comercials que cada cop s'estenen de forma més important i que fins ara no hi havia mecanismes de control adequats per un bon funcionament.

Es reforça també la figura de l'inspector de comerç que té la potestat d'inspeccionar i accedir als diferents establiments per poder examinar les instal·lacions, la documentació, els llibres i els registres obligatoris.

Vull fer esment al treball en comissió, que ha estat productiu, generant una millora del text en molts aspectes.

El text permet donar la possibilitat als comerciants a poder desenvolupar la seva activitat econòmica amb el marc jurídic necessari per assegurar els principis de llibertat d'empresa, amb llibertat de preus que afavoreixin un comerç competitiu. Tot sense arribar a perjudicar els consumidors per pràctiques abusives.

Es facilita la neteja del registre de comerç i facilita que es puguin llogar de nou els locals comercials que no han estat donats de baixa.

També i finalment, s'estableixen mesures per la lluita contra l'intrusisme, tan perjudicial pel bon desenvolupament econòmic i eix en la protecció dels consumidors i usuaris.

Aquests eren alguns dels aspectes positius que creiem que hi ha en aquesta llei, tot i que ens hagués agradat poder arribar a un acord amb el tema de les rebaixes que hem estat discutint fins ara, però bé, no ha estat possible.

I finalment esmentar que molts dels articles de la proposició inicial han passat a la Llei de competència i drets dels consumidors que tractarem més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui aquesta Cambra votarà el Projecte de llei del comerç. El fet que avui es voti ja és històric. Ja ens ho ha comentat abans de temps el Sr. ministre, però té tota la raó. Ho reconeixem així. Ha arribat tard però ha arribat. Han passat més de 30 anys, des de l'aprovació pel Consell General del Decret del Comerç del 10 d'octubre de 1981, un Decret que regulava les condicions d'exercici de les activitats comercials o industrials dins el territori andorrà. Per fi, al 2013, Andorra pot tenir una regulació moderna d'un dels sectors més importants pel país.

Cal recordar que originàriament, el text que avui es vota va ser iniciativa del Grup Parlamentari Socialdemòcrata vist que el Govern havia manifestat en diverses ocasions que per a ells no era un projecte prioritari. Cal reconèixer però, que aquest text es basava en una revisió del text de la llei del comerç del 2008 que no va acabar mai d'aprovar-se. Amb la nostra iniciativa, el Govern no va poder evitar de fer un informe favorable i es va admetre a consideració.

És cert reconèixer també les nombroses aportacions efectuades pel Grup Parlamentari Demòcrata i que la majoria d'elles han estat aprovades per unanimitat als treballs de la Comissió Legislativa d'Economia i que han fet que el projecte millori en referència a l'original.

Creiem que la llei que avui es vota, fruit del treball conjunt dels grups parlamentaris, govern i sectors implicats és un pas crucial per a l'ordenació d'un sector especialment sensible a la crisi i que mitjançant la determinació de les regles del joc, no farà més que aportar de manera positiva una imatge del nostre comerç seriosa i de qualitat.

Per altra banda, lamentem que si amb la llei del comerç existeix la sensació una vegada més d'arribar tard, no podem deixar d'exigir una proposta d'una llei que reguli l'activitat del comerç electrònic i la societat de la informació. Una llei extremadament necessària per regular un sector que projecta la nostra imatge comercial i de país a nivell internacional.

Un compromís que el ministre Alcobé va fer públic primer que es faria abans d'acabar l'any 2012 i que evidentment no va complir, per posteriorment anunciar que es faria durant el primer trimestre del 2013, que evidentment tampoc s'ha acomplert. Cosa que tampoc ens estranya vistes les promeses incomplertes d'aquest Govern. Recordo que el ministre en data 13 de desembre del 2012 deia en aquesta Cambra: "si finalment aquesta Proposició de llei, -la que havíem presentat nosaltres, i que no va tenir el suport d'aquesta Cambra-, no se sotmet a tràmit parlamentari, el nostre compromís de treballar el primer semestre de l'any 2013 amb aquest nou text regulatori".

Així doncs, tal com vaig dir el 13 de desembre del 2012 al no prendre en consideració la nostra proposició de llei de comerç electrònic i societat de la informació, el país estava perdent pel cap baix 6 mesos. Lamento haver-ho encertat. Sembla que ho portin al gens, una vegada més ja fan tard. Per això no vull desapropiar l'ocasió de tornar-ho a demanar públicament. Vist que no van acceptar debatre sobre el nostre text, presentin tan aviat com sigui possible un text que reguli el comerç electrònic i aspectes de la societat de la informació.

Tenint en compte que l'articulat referent al calendari de les rebaixes ja s'ha votat, lamentablement sense que l'haguem pogut guanyar amb anterioritat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor de la resta d'articles de la llei i en cas d'aprovar-se, celebrem que aquesta llei del comerç hagi arribat al 2013 a ser una realitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

El 13 de desembre passat, aquesta Cambra va analitzar la presa en consideració de la proposició de llei del comerç. En el marc del debat de presa en consideració, ja vam manifestar des del Grup

Parlamentari Demòcrata que entenem que aquesta llei no havia de ser excessivament reglamentista, ja que el comerç és -i ha de ser- dinàmic. També vam manifestar que era necessari treballar-la amb el sector implicat per assegurar-nos que establíem una legislació que fixés unes regles de joc per a tothom, però també que deixés el marge suficient als empresaris per gestionar el seu negoci i respondre a un mercat cada vegada més competitiu.

El comerç del país és prou madur per no necessitar una tutela exagerada de l'Administració. Amb aquesta llei el regulem sense limitacions normatives innecessàries, en un moment que exigeix que siguem més competitius, en un entorn que es liberalitza cada vegada més en l'àmbit comercial. A més reforcem la protecció del consumidor, indispensable si volem apostar per la qualitat, tant amb aquesta llei com amb la de la competència que votarem també avui mateix.

Flexibilitat per als comerciants i protecció per als consumidors. És l'aposta del Grup Parlamentari Demòcrata, i és en aquest sentit que hem volgut orientar la llei, mitjançant el paquet d'esmenes que hi hem presentat.

Confiem en el sector comercial, perquè ha sigut un pilar de la nostra economia -ja ho he dit abans- i estem convençuts que ho seguirà sent.

Hem recollit una quarantena llarga de suggeriments dels col·lectius implicats per aquesta llei. Moltes de les propostes de les entitats van quedar reflectides a les esmenes del nostre grup parlamentari. Tal i com ha llegit el ponent, voldria recalcar que de prop de les 70 esmenes que es van presentar se n'han aprovat 54 per unanimitat (transaccionades o no). Estem doncs satisfets del treball en comissió i aprofito també la meua intervenció per agrair la tasca de tots els seus membres.

De les esmenes presentades en voldria destacar algunes, especialment aquelles que donen resposta a les demandes i inquietuds del sector.

Així, conscients que la simplificació de l'Administració és una reivindicació constant de part dels empresaris, hem introduït un nou procediment, més àgil que els procediments simplificat i ordinari ja previstos per la legislació actual, que és el procediment de comunicació. Aquest procediment permet agilitzar encara més els tràmits ja que no requereix resolució per part de l'Administració.

D'altra banda, sabem que l'intrusisme és una inquietud molt gran del sector. Per tal de millorar-ne els controls, hem fet un pas més respecte a la proposició inicial i hem inclòs com a intrusisme la contractació d'empreses no autoritzades.

En un context de crisi com l'actual, la llei ha d'evitar posar impediments perquè els comerços es puguin adaptar a una demanda flexible dels mercats. Pensem que la proposició inicial preveia un marc rígid i l'hem flexibilitzat, promovent una aplicació més àgil de la normativa, especialment en els tràmits d'autorització; alleugerint els requeriments actuals pels noms comercials, i eliminant traves a la gestió empresarial tot i reforçant el nivell de protecció del consumidor.

Hem volgut abordar la llei del comerç amb una mirada àmplia, i per això hem aprofitat per actualitzar i incorporar al text la normativa existent relacionada amb aquest àmbit, com la quina fa referència als noms comercials, regulats per la llei del 96, el Decret de comerç de 1981 o l'Ordinació núm.3 sobre publicitat de rètols. A més de dotar de coherència el conjunt de la normativa en matèria de comerç, facilitem la vida a aquelles persones que tinguin o vulguin obrir un comerç, ja que a partir d'ara ho trobaran tot a la mateixa llei.

D'altra banda, una part del sector comercial obviada al text inicial, com són les franquícies i els *outlets*, queda regulada gràcies a una esmena nostra.

Hem millorat el procediment d'autorització dels grans establiments, marcant criteris objectius.

També hem reajustat les sancions. Les sancions previstes inicialment eren tan desmesurades que semblaven desproporcionades respecte a les infraccions establertes i respecte a altres normatives legals d'àmbits similars; aquests imports elevats havien provocat, comprensiblement, la inquietud del sector.

Finalment, hem corregit algun error, com la referència a aspectes no previstos per la llei d'inversió estrangera i alguna contradicció amb la llei d'horaris comercials aprovada durant aquesta legislatura.

Durant el debat de presa en consideració ja vam subratllar que era imprescindible que les dues lleis, de competència i de comerç, fossin compatibles, complementàries i coherents. Així es va acordar que la comissió treballés en paral·lel les dues lleis i les esmenes aprovades han permès assegurar la coherència entre els dos textos legals sotmesos avui a aquesta Cambra.

En un entorn tan complicat com l'actual, entenem que aquesta llei del comerç -la llei que sorgeix de la feina que hem fet en comissió- protegeix al consumidor, alhora que assegura un marge de llibertat a l'empresari que li ha de permetre gestionar el seu negoci de la millor manera possible. Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari li donarà suport.

Abans de tancar la meua intervenció, només voldria afegir Sr. Rios, que efectivament la llei l'ha entrat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que també se l'ha fet una mica seva la Sra. Bonet. Amb totes aquestes divisions, de vegades aquests projectes originals no sabem de qui són, no? Qui és el pare.

El que no comparteixo és que vostè digui que sense vostès no hi hagués hagut llei de comerç, perquè nosaltres ho teníem en el nostre programa, a la pàgina 16, si vostè ho vol verificar i d'altra banda, vostè sap tan bé com jo que la compareixença pública -em sembla ja a finals del 2011- el ministre ens va presentar un calendari i aquesta llei hi figurava.

Vostè ha dit abans que el ministre doncs, semblava que es retardés doncs amb els seus calendaris, però aquí vostès es van anticipar perquè de fet no van esperar que es tanqués el calendari, doncs, presentat pel ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. Jordi Alcobé, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ara penso que sí, que després de les intervencions dels consellers penso que us hem de felicitar, als consellers, per votar avui la primera llei del comerç a Andorra, ara toca fer-ho i és notícia important -com deia- del dia.

Avui fa just 6 mesos -el 13 de desembre de 2012- es debatia en aquesta sala la presa en consideració de la Proposició de llei del comerç, un text presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata -com deia la consellera Calvo ara mateix- i aquesta presentació d'aquesta Proposició de llei -també comentat- s'avançava en uns mesos al calendari previst pel Govern i que vaig tenir l'honor de presentar el dia 20 de l'octubre del 2011 en la qual el Sr. Rios hi éreu, a la Comissió d'Economia i que establia que abans de final de l'any 2012 volien presentar al Govern la llei del comerç.

També hem de dir que durant el 2012 va haver la resolució, després en parlarem, per fer la llei de la competència efectiva i la qual cosa, ens vam centrar d'entrada a acabar el text de la competència efectiva i després volíem abordar doncs la llei del comerç. Per la qual cosa, doncs, es cert que el calendari es va orientar cap aquesta qüestió, cap a la competència i

posteriorment tenim previst abordar la llei del comerç però en qualsevol cas ens hem de felicitar perquè avui tenim aquesta llei del comerç que finalment s'aprovarà.

El criteri de Govern que vaig poder llegir, valora com a favorable el text de la Proposició del llei del comerç atès que la seva estructura concordava amb la de les regulacions més habituals sobre el comerç a Europa.

Tanmateix, també expressava la necessitat de realitzar-hi nombroses modificacions i adaptacions degut a les mancances, errors, omissions i aspectes que no s'ajustaven a les necessitats actuals del sector comercial andorrà, d'acord amb el nou marc que vol afavorir l'obertura econòmica, i ni s'adaptaven tampoc a les tendències actuals dels països de la Unió Europea.

En aquest sentit, el Govern posava de manifest també, que algunes de les disposicions tenien un millor encaix en altres regulacions com la de la competència efectiva i de protecció del consumidor, i també apareixien conceptes importants, com el règim de franquícies o la regulació dels noms comercials, que no s'hi havia inclòs.

Alhora, el Govern considerava necessari de treballar en paral·lel el Projecte de llei de competència efectiva i de protecció del consumidor, i de fer-ne partícips als diversos col·lectius dels sectors implicats, la qual cosa s'ha complert plenament i amb molta satisfacció.

Així passats sis mesos del debat de presa en consideració i que va permetre l'acceptació a tràmit parlamentari de la Proposició de llei per treballar el text en comissió, el Govern es satisfà plenament del resultat obtingut, i ja d'entrada -repeteix- vol felicitar a tots els grups parlamentaris, l'extens treball que han dut a terme per millorar el text i adaptar-lo a les necessitats i realitats dels sectors econòmics d'Andorra.

De l'important treball realitzat, en donen fe les 66 esmenes presentades pels grups parlamentaris, 60 pel Grup Parlamentari Demòcrata i 6 pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. I l'aprovació per unanimitat de 54 esmenes també mostra l'ampli consens que s'ha obtingut i d'un resultat molt satisfactori que permet anticipar que tenim una Llei del comerç per molts anys.

La Llei del comerç que avui s'aprovarà favorablement pel Consell, i de la qual el Govern hi substitueix les normes, decrets, lleis i reglaments que regulaven de forma general, molt parcialment, aspectes relacionats amb l'exercici del comerç a Andorra i a la seva activitat, i que es configuraven a l'entorn del Decret de comerç de 1981.

Així, la Llei del comerç atorga garanties per tot el teixit econòmic i comercial, amb unes regles de joc que assegurin la llibertat d'empresa, en el marc de l'economia de mercat, amb la llibertat de preus i la defensa dels drets dels consumidors, tal com estableix la Constitució. I també s'adiu amb les tendències internacionals i dels països veïns pel que fa a una progressiva liberalització del comerç i a l'eliminació de traves a la llibertat i a la lliure prestació de serveis, com per exemple, l'eliminació progressiva de certes autoritzacions prèvies per a l'exercici de l'activitat econòmica.

Sense ànim de voler repetir, encara que sigui parcialment, algunes de les consideracions anteriors, sí que voldria recalcar alguns dels aspectes, que el Govern considera molt positius de la Llei del comerç, després d'aquest treball extens en comissió.

Així, entre altres, la Llei del comerç regula l'accés per exercir una activitat comercial, reprenent el procediment simplificat de declaració responsable, i ja posat en pràctica al passat setembre del 2012 amb el Reglament sobre el procediment simplificat per a les sol·licituds d'obertura d'un comerç.

També considerem positiva la regulació d'un procediment d'autorització pels grans establiments, amb criteris objectius, tal com finalment ha estat recollit després del treball en comissió. Sobre aquest aspecte, el criteri de Govern ja anunciava la necessitat de garantir una major seguretat jurídica, amb l'establiment d'elements objectius respecte a les condicions per autoritzar els grans establiments, la qual cosa ha estat ben resolta en el redactat final de la Llei.

Com també és positiva la inclusió de la regulació per prevenir l'intrusisme, la definició i regulació de les diferents tipologies de venda autoritzades, l'establiment d'un títol que estableix les responsabilitats del comerciant, i els períodes mínims legals de garantia comercial.

Del document final també en ressalta que el treball en comissió ha permès incloure de forma positiva la majoria de les propostes d'esmena del Grup Parlamentari Demòcrata, entre les quals destacaria la incorporació d'un capítol sobre la baixa, cessament d'activitat i cancel·lació de negocis, en el qual es recull el recent Reglament aprovat pel Govern, sobre la cancel·lació de negocis, que posa fi al bloqueig existent fins fa poc per llogar un local d'un negoci embargat; i també la inclusió d'un capítol sobre els noms comercials, amb una simplificació dels requisits sol·licitats.

Així, les esmenes del Grup Parlamentari Demòcrata han permès incloure i regular alguns aspectes que el Govern considera essencials d'una regulació sobre el

comerç a Andorra, tal com la regulació de l'activitat comercial en règim de franquícia o la regulació de l'obligació de venda pel comerciant sense possibilitat de discriminació segons els clients.

Com també s'ha millorat la regulació de les societats de serveis professionals, en les que la proposició de llei inicial obligava a que la meitat dels socis i membres del Consell d'Administració haguessin de disposar d'una habilitació professional. Finalment, l'habilitació professional pot ser únicament d'una persona física de l'òrgan d'administració, o del director o gerent de la societat.

El treball en comissió, de forma paral·lela a la del Projecte de llei de competència efectiva i de protecció del consumidor, que tot seguit es debatrà, també ha permès evitar duplicitats, per la qual cosa considerem positiva la supressió de la prohibició de la venda a pèrdua -això també ho dia la Sra. Bonet-, de la Llei de comerç, per incloure-la a la Llei de competència. Finalment, també considerem més ajustat a la realitat econòmica i proporcionat, l'import de les sancions, el que en permet assegurar més la seva efectivitat.

Així doncs, amb l'aprovació de la Llei del comerç, es compleix amb una vella aspiració dels col·lectius del sector comercial i de gran part de la població andorrana, com la Cambra de Comerç, les diverses associacions de comerciants i de consumidors; però també una voluntat de diversos governs, com el govern dels Srs. Marc Forné i Albert Pintat, que amb els ministres respectius de Comerç, ja l'any 2002 i el 2008, havien treballat en projectes de llei, per regular el principal sector de l'economia andorrana.

En nom del Govern doncs, vull felicitar i agrair a tots ells i a tots els que han fet possible que a partir d'avui, Andorra ja tingui una regulació moderna, competitiva, que aporta seguretat jurídica al teixit comercial i als consumidors, i que permet consolidar i homologar el sector comercial andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Mixt... no hi ha intervenció.

Pel Grup Socialdemòcrata.... tampoc.

Bé, si no hi ha cap altra intervenció procediríem a la votació de les altres parts del text que no han estat objecte de vot particular i de reserva d'esmena i, a la vista del manifestat i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposició de llei per assentiment.

Declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació del Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí núm. 29/2013, del 5 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor va ser admès a tràmit parlamentari el passat 7 de març i, d'acord amb l'article 92.2 del Reglament del Consell General, va obrir-se el termini per presentar esmenes durant el qual els grups parlamentaris van presentar 37 esmenes al seu articulat: el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar 27 esmenes i el Grup Parlamentari Demòcrata va formular-ne 10. Finalitzat aquest termini d'esmenes la Comissió va iniciar els seus treballs.

El 29 d'abril em va nomenar ponent i va examinar les esmenes presentades, i els dies 16, 23, 30 i 31 de maig va reunir-se per debatre i votar les esmenes presentades.

En concret, de les 37 esmenes presentades 14 esmenes va aprovar-se per unanimitat, 9 esmenes van retirar-se per poder presentar esmenes transaccionals les quals van ser totes aprovades per unanimitat, 6 esmenes van retirar-se i 8 esmenes van ser rebutjades.

Al mateix temps informar-vos que per acord unànime de la Comissió s'han adequat els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra. A l'Acord del Consell General sobre l'estructura, la forma i el contingut de les lleis i s'han corregit errors ortogràfics i de referència detectats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a votació el Projecte de Llei de competència efectiva i protecció del consumidor.

La Constitució d'Andorra en l'article 35 defensa que la Llei ha de protegir els drets dels consumidors i dels usuaris, de la mateixa manera que l'article 28 reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat.

Aquesta és una Llei que ha d'establir el marc normatiu pel desenvolupament de l'activitat econòmica, comercial i de prestació de serveis amb les màximes garanties pels consumidors i usuaris.

Aquest marc legislatiu reforçarà els mecanismes en la lluita contra les pràctiques restrictives de la competència i ens dota del primer instrument existent a Andorra per protegir la competència efectiva en els mercats.

Prohibeix els acords entre empreses a on hi hagi un abús de la posició dominant i el falsejament de la lliure competència per actes deslleials.

Alhora, es determinen les conductes de menor importància que són aquelles que no tenen la capacitat d'afectar de forma significativa a la competència i que, en definitiva no es troben prohibides.

En canvi, no podran ser considerats acords de menor importància aquells que tinguin per objecte alguna de les restriccions perjudicials pel funcionament competitiu dels mercats com poden ser els acords sobre el repartiment del mercat o dels clients, la limitació de la producció o les vendes, la fixació de preus o la fixació de comissions. Que com recordarem tots, part d'aquesta Llei s'inspira a partir d'un acord de totes les entitats bancaries en establir una comissió igualitària en la utilització de les targetes de crèdit.

El sistema d'infraccions establert dona un major grau de seguretat jurídica a les empreses a l'hora de conèixer les conseqüències a les que s'enfronten en cas de desenvolupar determinades conductes.

Un altre aspecte que es determina en la Llei és el límit del 50% en la quota de mercat resultant de l'operació de concentració perquè tingui que ser notificada al Govern, i que aquest pugui fer les accions pertinents de control del comportament econòmic resultant de l'operació.

I en les conductes de menor importància, la Llei s'inspira en la directiva europea a través de la comunicació de la Comissió relativa als acords de menor importància que no restringeixen la competència de forma sensible en el sentit de

l'apartat 1 de l'article 81 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea -anomenat *de minimis*-, i en aquesta directiva comunitària s'estableixen uns llindars pels acords entre empreses i els quals no afecten de forma sensible a la competència, són el cas dels acords horitzontals a on s'estableix un 10%, els acords verticals, un 15%, i en els acords mixt o de difícil aplicació, el llindar es situa en el 10%.

En la nostra opinió, cal temps per poder entrar en si els llindars s'ajusten a la nostra realitat o no, calen estudis profunds sobre el desenvolupament dels acords comercials per saber el seu impacte de la mateixa manera que han fet països com per exemple els Estats Units. La competència en la nova economia és, per tant, dinàmica. El Govern haurà d'estar atent al desenvolupament dels acords comercials i veure el seu impacte en el nostre país i ha de calcular quina és la diferència entre el preu d'abans i de després de l'acord comercial, i és per aquest motiu que els beneficis que aporta aquesta llei són més importants que els riscos, i un endarreriment d'aquesta llei el nostre grup parlamentari ha valorat que no seria adequat per responsabilitat política.

També voldria entrar en la part de protecció del consumidor o usuaris ja que la idea de consum es relaciona amb l'activitat de comprar, però el consum és molt més que una simple concreció en el context de la cadena de l'activitat econòmica "producció, distribució, consum". El consum és una manera de relacionar-se entre les persones, és un mitjà de desenvolupament de les societats avançades que s'ha convertit en un aspecte clau de l'economia i, en conseqüència, sempre serà considerat com una clara manifestació de l'autonomia de la voluntat.

Les noves tecnologies han generat diferents formes de consum que han provocat incertesa i desprotecció a les persones, i que alhora es troben atretes per aquest tipus de productes.

Les esmenes aportades a la llei han millorat el seu redactat, tot i que amb algunes podríem haver estat més innovadors i anar més lluny en la protecció dels consumidors, com per exemple en l'article 33 en l'esmena proposada es volia incloure als productors, distribuïdors o proveïdors responsables dels danys causats pels defectes que fabriquen o importin.

Igualment ens sentim satisfets, ja que amb les transaccions efectuades en el si de la comissió s'han aconseguit millores importants com poden ser, que els empresaris disposin de la informació substancial sobre els productes o serveis, o també l'establiment dels terminis de garantia pels productes de segona mà que no poden ser inferior a un any.

Finalment dir que s'han incorporat la retirada dels productes o serveis que posin en risc a les persones però, i aquesta és la novetat, que siguin un risc pel medi ambient.

Amb aquesta llei hi ha un abans i un després en la protecció dels nostres ciutadans i també, no ens hem d'oblidar, dels visitants turistes.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari donarà suport a la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació el projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor, que considerem que és una llei molt necessària.

La llei que avui s'aprova té dues parts relacionades. La competència i la protecció al consumidor.

Sobre la competència, voldria destacar l'article 3 com un article principal. El projecte de llei determina que queden prohibits els acords, decisions i pràctiques concertades entre empreses, incloses les recomanacions d'associacions empresarials, els efectes dels quals afectin el joc de la competència.

Per tant, entre altres les pràctiques prohibides estan les de fixar preus, limitar la importacions o la producció, repartir-se el mercat, aplicar a tercers condicions desiguals per a prestacions equivalents, subordinar la signatura de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries no relacionades, entre altres...

El projecte de llei determina que es poden exercir les pràctiques anteriors considerant-les de menor importància si per l'escàs impacte dels seus efectes no afecten a la competència. En aquest punt el nostre grup parlamentari té greus dubtes raonables, o... dubtes raonables massa importants com per donar-hi suport, i m'explicaré:

Com determina el projecte de llei si una pràctica passa a ser conducta de menor importància o no? Ho fa mitjançant l'establiment d'uns lílindars que determinen les conductes de menor importància. Què diu aquest article? El número 5? Diu que: "Si l'acord és entre dues empreses que no superen el 10% de quota de mercat, és una conducta de menor importància i per tant no punible. En cas que l'acord

es produeixi entre empreses que superin el 10% de quota de mercat, l'acord està prohibit"

El 10% afecta a acords horitzontals, és a dir, empreses del mateix sector. Si són empreses de sectors diferents o difícils de determinar, s'aplica un lílindar del 15%.

Per què un 10% i un 15% i no un altre percentatge? Doncs perquè DA ho ha determinat seguint una comunicació de l'any 2001 de la Comissió Europea relativa als acords de menor importància que no restringeixen la competència de forma sensible, a determinar aquests barems en base a aquest document

És un text que afecta mercats amb milions d'habitants i milers d'empreses per cada sector. Un text per exemple que determina que les petites i mitjanes empreses son aquelles que tenen menys de 250 treballadors i uns ingressos anuals inferiors a 40 milions d'euros o una xifra de balanç total que no supera el 27 milions d'euros, per tant és un text que s'aplica a una realitat completament diferent a la nostra perquè nosaltres pràcticament tenim tot el país format per pimes. Un text on la quota de mercat queda definida, no com en la present llei que no s'especifica i es basa en el volum de facturació o sobre qualsevol altra dada.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pot determinar a dia d'avui l'impacte que pot tenir aquest article sobre la nostra economia, de la mateixa manera que tampoc creiem que ho pugui fer el Grup Parlamentari Demòcrata. Tot i així han volgut tancar precipitadament el treball legislatiu i portar a votació aquesta llei avui a aquesta Cambra.

Volem deixar constància que no estem en contra de la determinació d'aquests barems, bàsicament no tenim prou informació per valorar si estan ben definits o no, per això votarem negativament a l'article 5.

Tornem a parlar de seguretat jurídica? L'article 19 de la llei a l'apartat i) determina: és competència deslleial "La venda per sota del cost" -fins aquí estem d'acord- "o sota el preu d'adquisició", -fins aquí estem d'acord- "quan afecti la competència en el mercat". Però el que no podem estar d'acord és quan es diu que és competència deslleial a un preu molt baix quan l'objectiu sigui eliminar la competència.

És evident que es vol limitar per llei l'establiment de preus. Com es pot incloure en un marc de lliure mercat una limitació per llei de l'establiment de preus per sobre del seu preu de cost. Sota quin criteri els consellers de DA valoraran el que és un preu molt baix? Ha valorat DA el que pot implicar que un comerciant redueixi el seu marge de benefici per fer una promoció o unes rebaixes? Estarà venent a un

preu molt baix? I per tant, fent competència deslleial? Ha valorat DA que pot incórrer en un acte de competència deslleial i que pot ser una gran font de problemes que poden generar aquest article i per tant, tampoc hi votarem a favor, votarem en contra.

Un tema que preocupava al nostre grup, especialment en el moment en què ens estem obrint la nostra economia a la inversió estrangera, és el tema de les concentracions. La manera com la llei afronta el tema de les concentracions és compartida pel nostre grup.

I finalment només comentar... breu comentari sobre l'apartat de protecció al consumidor. Estem d'acord que el text presentat és un avenç molt important respecte a l'establert. Valorem molt positivament els principis informadors de dret de consum, molt positivament la definició dels drets bàsics de les persones consumidores, molt positivament els drets protegits, la determinació de les condicions de publicitat, informació i oferta, el tracte de les garanties i el servei postvenda, la nul·litat de clàusules abusives, el procediment administratiu de denúncies en matèria de consum, la determinació de responsabilitats, infraccions i sancions i, finalment les accions i procediment judicial civil.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor d'aquest projecte de llei a excepció dels articles 5 i 19 que segons les explicacions pertinents hi votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra el projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor.

El Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquets projecte de llei des del convenciment que és una llei necessària que regula la competència i la protecció dels interessos dels consumidors, a més, el 8 de juny del 2012 durant el debat d'orientació política el nostre grup parlamentari va presentar una proposta de resolució per la qual el Consell General encomanava el Govern un projecte de llei per regular i garantir de manera global la lliure competència així com per prevenir i sancionar possibles abusos en el mercat d'economia de mercat.

El nostre grup parlamentari ha treballat aquesta llei tenint en compte el parer dels diferents col·lectius implicats alguns dels seus neguits i demandes van ser recollits a partir del mateix moment en què el projecte de llei va ser admès a tràmit per la Sindicatura el passat 8 de març. I s'han vist traduïts en un seguit d'esmenes presentades al text elaborat pel Govern, la majoria d'elles de caire tècnic. Aquesta llei tracta de 3 matèries: la defensa de la competència, la competència deslleial i la protecció del consumidor.

En primer lloc, pel que fa a la competència, el seu objectiu és aconseguir que les empreses operin de manera independent en el mercat i que estiguin sotmeses a la pressió competitiva que exerceixen les unes sobre les altres.

En segon lloc, en matèria de competència deslleial la present llei pretén limitar les pràctiques deslleials i deshonestes en l'àmbit industrial, comercial i de serveis.

En tercer lloc, quant a protecció del consumidor, el text que avui examinem té com a finalitat modernitzar la Llei de protecció del consumidor del 31 de juliol de 1985, de manera que s'asseguri als ciutadans l'accés als béns i serveis de forma eficient i amb plenes garanties.

També és cert que entre aquests tres àmbits hi ha un nexe comú: fomentar el bon funcionament del mercat en benefici dels ciutadans, consumidors i empresaris, mitjançant la defensa dels consumidors i la prevenció i fiscalització de pràctiques que atemptin contra la lliure i la lleial competència entre empresaris. Es tracta d'una llei que per als tres àmbits que s'hi regulen s'ha inspirat en la normativa de la Unió Europea tenint en compte també i com ha de ser, que aquesta llei s'ajusti a la realitat andorrana. Alguns dels exemples d'aquest ajust a la nostra realitat en són els següents:

En matèria de defensa de la competència, i atesa la situació econòmica actual s'ha optat per no crear un nou òrgan que s'encarregui específicament de sancionar administrativament les conductes restrictives de la competència i de realitzar el control exacte d'operacions de concentració econòmica. Aquests òrgans administratius existeixen en els estats del nostre entorn, però requereixen importants recursos personals i materials, i en definitiva una inversió econòmica molt important. En el seu lloc s'ha optat per les solucions següents:

El control de les conductes restrictives de la competència, és a dir d'aquells acords restrictius de la competència i d'abusos de posició dominant serà càrrec de la jurisdicció civil ordinària tal i com també s'accepta cada cop més en els estats del nostre

entorn. Les accions judicials les podran iniciar les persones físiques o jurídiques afectades, les associacions de consumidors i usuaris i el Ministeri Fiscal d'ofici o a instància de part, quan hi hagi una afectació de l'interès general. Pel que fa al control de les concentracions econòmiques que superin els llindars establerts per la llei. Aquest es durà a terme a partir de la notificació al ministeri competent en matèria d'economia. En qualsevol cas, el ministeri no haurà de decidir sobre l'aprovació o no de l'operació notificada sinó que tindrà la facultat de vigilar el comportament econòmic de les empreses que participin en aquesta operació de concentració. Val a dir, que aquest sistema de control de concentracions econòmiques és totalment innovador en dret comparat. Una manca de notificació podrà comportar una sanció per a l'empresa infractora de fins al 3% del volum de negocis obtingut en l'exercici anterior a l'any d'imposició de la sanció. Aquest percentatge del 3% és fruit precisament d'una de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata davant de la inquietud que havia provocat entre l'empresariat el 5%, que fixava el projecte inicial. Entenem que la sanció ha de tenir un efecte dissuasiu però en cap cas no hauria de posar en risc la viabilitat de les empreses.

D'altra banda, s'ha optat per perseguir únicament aquelles conductes restrictives de la competència que produeixin efectes en el mercat i per tant, danys i perjudicis a tercers. En estats del nostre entorn també es prohibeixen aquestes conductes que tenen per objecte una restricció de la competència encara que no arribin a produir cap efecte, però s'ha vist que aquesta solució pot comportar la interposició de demandes basades únicament en interessos empresarials de competidors dels demandants. Amb l'opció que prenem aquí és pretén no carregar indegudament l'Administració de justícia.

En matèria de competència deslleial. S'han establert alguns exemples d'actes constitutius de competència deslleial encara que no és un llistat d'exemples taxatiu. Per al redactat de cadascun d'aquests exemples s'ha pensat en situacions que es poden produir a Andorra. Una mostra d'això n'és l'acte prohibit consistent i cito literalment: "la venda per sota del cost o sota el preu d'adquisició quan afecti la competència en el mercat o a un preu molt baix quan l'objectiu sigui eliminar la competència, -sobre aquest tema hi tornarem més tard-, llevat en els supòsits autoritzats per la normativa sectorial vigent en cada moment. Amb aquest exemple s'ha intentat prevenir situacions que s'han produït recentment a Andorra amb la principal afectació i conseqüent risc de desaparició dels petits comerciants en alguns sectors. De la mateixa manera que en matèria de

defensa de la competència s'ha obert la possibilitat que les accions judicials en matèria de competència deslleial les puguin iniciar tant les persones físiques o jurídiques afectades com també les associacions de consumidors i usuaris i el Ministeri Fiscal, seguint la tendència que hi comença a haver en alguns estats del nostre entorn.

En matèria de defensa dels consumidors. S'ha reforçat molt la normativa vigent fins al moment, és a dir la Llei de protecció del consumidor, que és del 31 de juliol de 1985, i entre moltes altres millores s'ha regulat el dret al desistiment, també el règim de garanties i els serveis postvenda, establint una garantia legal mínima de dos anys per als béns mobles de naturalesa duradora, a més mitjançant una esmena del nostre grup parlamentari, s'ha introduït un any de garantia per als béns de segona mà. En paral·lel s'ha establert un articulat molt clar respecte al règim administratiu sancionador en matèria de defensa del consumidor. Les accions judicials de la mateixa manera que en matèria de defensa de la competència i de competència deslleial les poden emprendre els afectats, les associacions de consumidors i el Ministeri Fiscal.

En definitiva, es tracta d'un projecte de llei que pretén regular la competència amb l'objectiu de limitar pràctiques abusives o que distorsionin el mercat alhora que es protegeixen els interessos dels consumidors.

És per tot l'exposat que avui nosaltres votarem a favor d'aquest projecte de llei.

Abans d'acabar, Sr. síndic si m'ho permet, aprofito que estic en la meua intervenció i després d'escoltar la intervenció del president del Grup Socialdemòcrata per parlar del calendari del projecte de llei també tenint en compte doncs, tota una sèrie de notícies que han sortit als mitjans de comunicació.

Així doncs, la tramitació del projecte de llei va ser el 7 de març del 2013. El termini d'esmenes s'acabava el 4 d'abril, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va demanar una pròrroga de 10 dies, fins el dia 18 d'abril. Podien haver demanat 15 dies, i si no n'hi havia prou demanar altres pròrrogues. Durant el període de formulació d'esmenes nosaltres vam anar a veure els diferents col·lectius i això va permetre introduir alguns dels seus neguits en forma d'esmenes. Finalitzat el període de pròrroga la Comissió Legislativa d'Economia es va reunir diverses vegades per tractar el Projecte de llei de la competència. En concret ens vam reunir els dies 16 de maig, 23 de maig, 30 de maig i finalment el 31 de maig per aprovar l'informe de la comissió. El Sr. Rios, durant les comissions doncs va demanar en dos

ocasions retardar l'anàlisi d'algunes esmenes, i aquestes esmenes no es van analitzar en aquell moment sinó que es va fer doncs en els altres dies.

Tot això per dir que aquest projecte de llei ha pogut ser analitzat durant més de dos mesos i mig, termini més que suficient al nostre entendre, per treballar aquesta llei, perquè Sr. Rios, aquesta llei no s'ha treballat de forma precipitada. La veritat és que em sembla que no cal justificar la feina que potser vostès no han fet. A més, també voldria recordar, com ha dit la consellera Sílvia Calvó que es va demanar de treballar la Proposició de llei de comerç i el Projecte de llei de la competència en paral·lel, i tots els consellers de la Comissió d'Economia hi van estar d'acord. I per tant, Sr. Rios una vegada més tampoc hi ha hagut precipitació. I com ha dit la consellera Bonet, en la seva intervenció un endarreriment de la llei no seria adequat per la responsabilitat política que tots tenim. I per tant, en això també hi estem d'acord Sra. Bonet.

També, doncs en referència a la intervenció del Sr. Rios, pel que fa als articles 5 i a l'article 19, el que sí que no entenc Sr. Rios, és que aquests dos articles van estar esmenats pel seu grup parlamentari i per tant, vostè podia haver utilitzat el procediment de reserva d'esmena, però també potser ha tingut un problema de temps en aquest cas, doncs per presentar-ho. Efectivament pel que fa a l'article 5, que són les conductes de menor importància, i que per tant està inclòs en el capítol de defensa de la competència. En aquest article el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar una esmena modificant a l'alça els l·lindars a partir dels quals no s'aplica la prohibició d'acords restrictius de la competència. En aquest cas sí que cal dir que el projecte de llei considera conductes de menor importància les que la quota de mercat conjunta de les empreses participants no superin els l·lindars del 10% quan es tracta d'un acord horitzontal, 15% amb un acord vertical i un 10% amb un acord mixt vertical horitzontal. I vostès el que van fer en la seva esmena va ser incrementar un 5% cada un dels l·lindars.

Ni el nostre grup parlamentari ni tampoc el Grup Parlamentari del Grup Mixt hi van estar d'acord, i no es va donar suport a l'esmena. Nosaltres ens vam posar en contacte amb el sector implicat durant el període d'esmenes i en aquell moment tampoc vam fer cap suggeriment sobre els l·lindars.

A més, el que sí cal dir, i també vostè ho ha dit que són l·lindars mínims que preveu la normativa europea. Inclús també cal dir doncs que hi ha petits països que han establert fins i tot l·lindars més baixos.

També vostè va fer una constància en acta en la Comissió Legislativa d'Economia, dient que aquest

aspecte no s'havia pogut treballar prou i que no estava d'acord que es decidís amb precipitació.

També li he de dir, i em sap greu, doncs que vostè en comissió tampoc ens va saber explicar doncs per què havien incrementat els l·lindars.

El que no faré ara és recordar-li tampoc doncs, com vostè ens va explicar que havien fet algunes esmenes.

Sr. Rios, el que sí que li asseguro és que no s'ha actuat amb precipitació sinó que s'ha treballat per poder presentar avui al Consell General un text adequat al nostre país i tenint en compte el que es fa a nivell internacional. I tampoc doncs no cal que li recordi el calendari perquè ja li acabo de dir. Per tant, nosaltres estem d'acord tal com va quedar l'article quan va sortir de la comissió.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, estic acabant Sr. síndic.

Pel que fa a l'article 19, que fa referència als actes de competència deslleial i en aquest cas, per tant, al títol de competència deslleial, doncs fa referència als actes de competència deslleial, com dic, perdó, i aquí també, com he dit abans, hi vam presentar una esmena, -l'esmena 22-, que proposava suprimir l'apartat i) a on hi deia "a un preu molt baix". Suprimim una part de l'apartat i) eh!

Tal i com es va presentar el projecte de llei per aprovació per aquesta Cambra, es considerava deslleial entre altres, la venda per sota el cost, o a sota el preu d'adquisició quan afecti la competència en el mercat o a un preu molt baix, -això és el que vostès van suprimir. Quan l'objectiu sigui eliminar la competència, llevat en els supòsits autoritzats per la normativa sectorial vigent en cada moment.

Nosaltres no vam acceptar la supressió a un preu molt baix perquè com he dit en la meua intervenció inicial el que sí que hem pensat és en situacions que es poden produir a Andorra per elaborar aquesta llei no! I que s'han produït. I que de fet el que fariem si traguéssim aquesta part de a un preu molt baix és eliminar la competència. I per tant, seria un acte de competència deslleial i això aniria en contra del petit comerç. Per tant, el nostre grup parlamentari, doncs el que farà també, és doncs, estem d'acord en mantenir l'article tal com va sortir de la comissió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair el vot favorable dels grups parlamentaris Socialdemòcrata, Grup Mixt i Demòcrata en aquesta important Llei de competència efectiva i protecció del consumidor.

Si el temps m'ho permet, al final de la intervenció intentaria doncs aclarir i justificar els articles 5 i crec que 19 sobre les mesures o actuacions subjectes a exempció respecte al procediment efectiva i també als actes de preu baix.

Bé doncs, jo voldria reprendre el qualificatiu del Sr. Rios, qualificant el dia d'avui com a històric, i especialment rellevant pel conjunt de l'economia dels empresaris, dels ciutadans i dels consumidors del nostre país.

La Llei de comerç i la Llei de competència efectiva i protecció del consumidor es poden considerar lleis de base de qualsevol economia oberta, competitiva, transparent i ben regulada ja que aquests dos textos consoliden el marc regulador actual de la nostra economia i ofereixen una nova protecció per als petits empresaris i comerciants, i per a tots els consumidors i usuaris.

No podíem pretendre competir en altres mercats, atreure empresaris i consumidors, defensar el treball dels petits comerciants, i atansar-nos cap a altres països europeus de referència, sense disposar d'unes regles de joc que, entre d'altres, garanteixin la igualtat de condicions i evitin tractes discriminatoris, abusius o deslleials. Aquestes regulacions són doncs el paradigma del que, en altres contextos internacionals, es defineix, en terminologia anglosaxona, com a "*level playing field*" o regles de joc iguals per a tots.

Tant és així, que el dret a la llibertat d'empresa que en el marc de l'economia de mercat, que estableix la Constitució, requereix mecanismes de protecció i de regulació, justament a efectes de poder mantenir aquest dret.

I sota aquesta empara constitucional que es configuren aquests dos textos legislatius i que regulen el comerç, la defensa de la competència i la protecció del consumidor. Una regulació que afecta directament a les més de 5.000 empreses del país, als 8 milions de visitants que acudeixen a Andorra cada any, i a la pràctica totalitat de la població resident.

Així, per primera vegada, Andorra disposarà d'una regulació sobre la defensa de la competència i la competència deslleial; una regulació necessària i reclamada també per diversos col·lectius, especialment pels petits comerciants i empresaris i els consumidors. I hem de reconèixer-ho, especialment reclamada quan alguns sectors empresarials han exercit pràctiques percebudes com a contràries a la lliure competència, com ara actuacions concertades, o deslleials, envers els petits comerciants i els consumidors.

I cal reconèixer-ho, i així ho recordava la consellera Bonet, l'augment de les comissions per al pagament amb targeta de crèdit que totes les entitats bancàries, per igual, van decidir aplicar al març del 2012, un augment que posteriorment a la intervenció del cap de Govern, va ser acotat únicament per sobre d'un import de 30 euros, va motivar de nou la necessitat de disposar d'una regulació que prohibeixi les pràctiques concertades i que reguli la lliure competència, com a mecanisme més efectiu. I aquest fet no feia més que confirmar que hi havia d'haver una regulació general, més enllà de prohibir i sancionar, únicament amb una llei específica, aquestes conductes sobre les comissions bancàries.

Potser alguns dubtaven si aquest Govern arribaria o s'atreiria a entrar un text que defensés la competència, un text que garanteixi als petits empresaris i als consumidors, i que certament limitarà algunes de les actuacions dels que diria ja famosos "lobbies" o "poders fàctics".

Senyores i senyors, si avui es debat aquest text és perquè aquest Govern, i no dubto que tot el Consell, creu fermament en unes regles del joc clares per a les empreses del país, i per sancionar decididament qualsevol pràctica contrària a la lliure i la lleial competència.

I de fet, el Govern així s'hi va comprometre i ja va anunciar en el seu criteri sobre la proposició de Llei de suspensió de la revisió a l'alça de les comissions bancàries per a pagaments efectuats amb targetes de crèdit, el seu compromís va anunciar d'impulsar una llei reguladora de la defensa de la competència.

I també en el passat debat d'orientació política, del 8 de juny del 2012, el president del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Ladislau Baró, demanava "d'avançar en l'elaboració d'una llei que fixi unes pautes estables i equitatives de regulació de la competència, de cara a enfortir la seguretat jurídica". Una intervenció que va ser seguida d'una proposta de resolució del Consell General i que encomanava al Govern de fer una llei sobre la competència efectiva.

Així doncs, el Govern va entrar el projecte de llei que avui es debat, i que regula en una única llei, tres matèries: la defensa de la competència, la competència deslleial i la protecció del consumidor, i pel nexa comú entre les tres disciplines.

Pel que fa la defensa de la competència, la llei prohibeix de manera explícita els acords, decisions i pràctiques concertades entre empreses, tal com la fixació de preus o de condicions comercials, -ho recordava el Sr. conseller Rios-, o el repartiment de mercat, així com els abusos de posicions de domini, que es tradueixen per exemple, en imposició de preus. Aquestes prohibicions també s'apliquen als actes duts a terme per l'Estat o per les empreses públiques.

En segon lloc, respecte a la regulació de la competència deslleial, es prohibeixen de manera expressa els actes de confusió, la comparació pública, la imitació de prestacions d'un tercer, la divulgació de secrets industrials o empresarials, la venda per sota cost o sota preu d'adquisició i la venda piramidal, entre altres. No cal dir que aquesta regulació dóna compliment a les nombroses i històriques reivindicacions tant de col·lectius empresarials, associacions de comerciants, consumidors i ciutadans en general, i estableix una protecció molt important per tots aquells petits comerciants.

Finalment, la llei també regula i actualitza la protecció del consumidor, derogant la normativa vigent del 1985. Aquesta actualització és especialment rellevant, important, tant per fomentar les bones pràctiques comercials, com per conferir una legítima defensa dels interessos dels consumidors. Així, tenint en compte que la major part dels nostres visitants i consumidors provenen de països de la Unió Europea, la llei s'adapta a la normativa europea més recent, reforçant especialment la protecció de la salut i de la seguretat de les persones, la protecció contra els abusos contractuals i l'obligació de facilitar informació sobre els preus, les condicions de venda, les promocions i publicitat o els sistemes de garanties i reclamació, entre altres.

Voldria destacar també, el previst a l'article 30 "Garantia i serveis postvenda", en l'apartat 3, que estableix que la garantia mínima legal dels productes és de 2 anys. Aquesta clàusula és particularment important, per garantir els drets dels consumidors, però també per la imatge del sector comercial del nostre país. S'acaba, doncs, per sempre amb la imatge que a Andorra no hi ha garanties o de país sense garantia. La garantia està regulada i la manca de compliment d'aquest precepte és considerada com una infracció greu, amb una sanció que va dels 2.000

als 10.000 euros a més de possibles sancions accessòries.

Per acabar, doncs, voldria agrair als grups parlamentaris les aportacions fetes en forma d'esmena, que sens dubte han precisat i millorat el text, així com també a tots els col·lectius que han fet aportacions en aquest document, com la Cambra de Comerç, la Confederació Empresarial Andorrana, o l'Associació d'Agents Immobiliaris del país amb les seves aportacions sobre el mateix document; i els tècnics també del Departament d'Economia que han treballat activament amb l'equip de treball d'aquest Projecte de llei.

Amb l'aprovació pel Consell General de la Llei de competència efectiva i de protecció del consumidor, els empresaris, especialment els petits comerciants, i els consumidors, estaran més protegits i Andorra haurà fet un pas més per establir unes bases sòlides, modernes i competitives per la nostra economia.

Voldria, si em queda temps Sr. síndic, aprofitar per fer uns aclariments a les consideracions del Sr. Rios sobre les conductes de menor importància que constitueixen, diria, una excepció a la prohibició d'operacions concertades per diferents actors de l'economia.

Jo penso que no s'ha entès aquest retrat de la Llei que en cap cas pretén posar en dubte certes conductes, que poden ser inclús positives, i voldria, doncs, fer aquests aclariments.

D'entrada, la Llei el que diu l'article 5, i molt expressament, és que el que està prohibit són conductes que per l'escassa importància de les mateixes puguin tenir un efecte sobre la competència. Per tant aquí hi ha dos conceptes molt diferenciats. Han d'ésser d'escassa importància i han de tenir efectes sobre la competència. Per tant, si no tenen efectes, no que no siguin l'objecte! sinó que no tinguin efectes la conducta no està prohibida. I per tant caldrà demostrar que la conducta prohibida té efectes sobre la competència quan és de menor importància, i per la qual cosa això és una cosa que s'ha especialment tingut cura, en un país petit com el nostre, amb el qual en sectors molt concentrats algunes pràctiques, doncs, poden de seguida considerar-se contràries a la Llei. I per tant, l'efecte és l'important de la Llei i no l'objecte. La qual cosa amb aquesta paraula que potser pot semblar menor però que té molta importància, els efectes de la competència s'han de demostrar, i no és evident que els efectes de la concertació en petits empresaris pugui tenir un greuge sobre la competència del sector.

En segon lloc, per objectivar aquest concepte d'escassa importància, és evident que calia recórrer a

uns llandars. A uns llandars que s'han establerts en base, com seia el Sr. Rios, a la quota de mercat de les empreses, 10% amb casos d'empreses d'un sol sector amb competència, o 15% amb acords verticals que s'anomena a empreses relació proveïdor client.

Són llandars, Sr. Rios, europeus. És curiós que a voltes ens pot acusar de no seguir els preceptes de la Unió Europea, i aquest cas que els seguim ens acusa d'haver-los seguit. Doncs, miri aquests llandars són llandars a nivell europeu acceptats i justificats, i llandars de mínims. I com heu comentat surt a la comunicació de la comissió 2001/C368/07. Inclús petits estats, ho deia la Sra. Adellach, com Islàndia han establert llandars inferiors. Doncs, aquí entenem que els llandars europeus són llandars acceptables.

Perquè en cap cas... què s'entén com un acord vertical?

Aquí hi pot haver el dubte de què és un acord vertical. I això recordeu que ho havíem comentat en l'última sessió del Consell al discutir què podria ser un acord vertical. Doncs, bé el Reglament de la Unió Europea diu que els acords verticals són acords per la compravenda de béns o serveis subscrits entre empreses que operen en àmbits distints de la cadena de producció o distribució. Com per exemple els acords entre fabricants i majoristes o minoristes, com a exemples típics d'acords verticals. I també diu la comissió que els acords verticals que simplement determinen un preu o la quantitat d'una transacció econòmica normalment no afecten a la competència, no l'afecten. Que inclús hi pot haver restriccions de competència... inclús hi pot haver acords verticals que puguin beneficiar als consumidors com per exemple les promocions comercials.

I tot això entenc que és una manera complexa i complicada, serà objecte d'un desplegament reglamentari. És cert que la Llei ho preveu i per tant si queden dubtes sobre aquesta aplicació o d'aquest redactat el Govern es compromet, efectivament, a fer un reglament per acotar aquests casos de conductes de menor importància.

Però vull tranquil·litzar-vos Srs. consellers, que en resum, de la Llei de la competència efectiva ni la seva aplicació posen en perill eventuais acords entre empreses no competidores del país, no posen en perill, com per exemple els acords de promoció o de venda, i que justament, en molts casos d'aquests, beneficien als consumidors.

Això sobre la consideració sobre conductes i ...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Alcobé:

I per acabar sobre la limitació, també de política de preus molt baixos, està clar que la Llei –ja vaig acabant Sr. síndic- limita la venda sota cost o el dumping. Però també limita la política de preus molt baixos quan tinguin efectes també sobre el mercat.

Això és la política que s'anomena de preus predadors, a nivell europeu la política de preus predadors també està prohibida en molts casos, i no és innovació ni invenció del nostre país. Els preus predadors sovint tenen efectes dolents sobre l'economia. Hi ha grans empresaris que tenen capacitat d'efectuar preus predadors i per tant que poden posar en perill el petit comerç. I és per defensar el petit comerç, Sr. Rios, que la política de preus predadors és interessant acotar-la i que si té efectes sobre la competència com es pugui demostrar, aleshores, doncs, es puguin prohibir i sancionar.

És per això, Sr. Rios, per preservar el petit comerç i per defensar el petit comerç.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Mixt... no hi ha intervenció.

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, referent a la intervenció de la consellera Adellach, miri, podem discutir sobre filosofia política, ideologia, visions diferents, el que no li puc admetre és que ens digui que no hem fet la feina. És evident que si vostès creuen que hem de seguir en determinades ocasions el ritme que imposen perquè vostès tenen 22 consellers, tenen tota una Administració general al darrera donant suport. És evident que no arribarem mai a fer segons com vostès diuen la feina.

Però no és aquest el problema. El problema que ens trobem avui és que vostès van decidir tancar una llei, hagin passat dos dies, hagin passat dos mesos, hagin passat sis mesos, una llei en la qual vostès no tenen clar que és el que estan aprovant. No ho tenen clar.

La primera demostració és que per decidir si aquesta Llei afecta o no afecta a l'economia i en quina mesura tenim una estúpida memòria econòmica del ministre, que ens va annexar al Projecte de Llei. (mostra un full)

Per tant, ja començant per aquí tenim moltes dificultats per determinar quin és l'autèntic impacte que té aquesta llei sobre la nostra economia.

Però és que no és això, nosaltres no és que demanem més temps perquè sí, és que demanem més temps per determinar el nostre sentit de vot. Tenim una responsabilitat que ens diu que no podem votar a favor o en contra d'un determinat tema, i més tan sensible com aquest, si no estem segurs del que estem votant.

Tot és qüestió de tarannà, vostès tenen la majoria, poden imposar el ritme que vulguin. Vull dir que si en un moment donat la discussió, doncs, desapareix i hem d'anar votant, doncs, ja sabem el resultat de les votacions, i així vostès podran tancar totes les lleis que creguin convenientes amb el calendari que creguin convenient. Tot és qüestió de tarannà.

En referència a l'extens estudi que ha fet del calendari seguit, dels treballs, de les comissions, etc., em sembla que s'ha descuidat que va haver una associació d'empresaris del país que els hi van enviar una demanda de pròrroga per intentar que ells mateixos estudiessin la possibilitat d'analitzar bé, precisament aquest article. Em sembla que s'ho ha descuidat això, i que els ho van dir que no, que no hi havia temps i que s'havia de tirar endavant, que tenien el calendari tancat. És a dir, que no només em queixo jo.

Més temes, jo crec que avui vostè no té clar, vostè i els consellers i conselleres que votaran amb aquesta Llei, no té clar, com jo, eh? no és que jo ho tingui clar, però no ho té clar com jo, quin és l'impacte d'aquest article tal com està escrit, no ho sabem. I per tant, no hagués estat de més potser fer una reflexió al voltant d'això. Però bé, el temps és el que mana.

Sobre el tema del preu molt baix... Bàsicament jo aquí tinc un problema i és que em costa determinar què vol dir "preu molt baix". Suposo que el ministre sí que ho té clar. Jo no sé que vol dir un preu molt baix.

Quan estem en una economia de lliure mercat en la qual està bé que es prohibeixi el preu sota cost, no entenc si un comerciant vol treballar amb un marge d'un 0,001%, no entenc si això és preu molt baix o si vol treballar amb un marge d'un 2% si això és un preu molt baix... No entenc.

Jo crec que aquí, és un altre dels articles que potser s'hauria d'haver reflexionat més i potser s'hagués hagut de concretar més perquè sinò ens podem trobar amb la Batllia plena de denúncies.

Quan vostè parla sobre el tema dels llinars que es basen en documents europeus... Sí, si jo reclamo que

es basin en documents europeus i més d'una vegada ho he reclamat però... però fem-ho bé! Vostès s'estan basant en un document europeu que té 13 articles en el qual s'especifiquen els llinars però a més a més s'especifiquen un munt de condicions extres que determinen... que ajuden a aclarir realment del que s'està parlant -hi ha excepcions en aquests llinars, hi ha matisacions. És a dir, copiem-ho però copiem-ho bé; vostès en un article m'agafen els llinars i me'ls col·loquen allà i endavant que falta temps!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Rios, vostès si necessitaven més temps doncs, per treballar en aquest cas aquest Projecte de Llei de la competència el que havien de fer era demanar més pròrrogues.

Nosaltres vam veure tots els col·lectius amb el temps que hi havia per analitzar tot el Projecte de Llei i li asseguro que tenim molt clar el que avui s'aprovarà en aquesta Cambra, i li asseguro que hem fet la feina. I si hagués una llei molt tècnica també ens hem buscat els assessors convenientes per poder treballar-la i també doncs, evidentment, fer molta confiança al Govern.

Per tant, a mi em sap greu... A veure, vostè diu que no admet que li digui que no han fet la feina, doncs semblava... -amb el que ens havia dit vostè-, semblava que no l'havien pogut fer de la millor manera.

I una altra cosa que també li volia dir és que malament... malament seria, Sr. Rios, si el seu partit o el seu grup parlamentari hagués de marcar el ritme d'aquesta Cambra parlamentària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern alguna intervenció?

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré per la memòria de la Llei de competència, és cert que és una memòria curta... és cert. De fet, el calendari de treball que es va marcar pel Consell i que era molt encertat amb l'encomana del Consell vam treballar, el més aviat possible, en tot cas sí que puc dir que és una memòria més llarga que la seva de la Llei del comerç, perquè n'hi havia bàsicament, però... de la Llei del comerç. O sigui que de comerç no hi havia memòria econòmica i per tant, la Llei de competència inclou una memòria econòmica més llarga que la Proposició de Llei del comerç que té el dret de no presentar-la perquè no és obligatori; és cert però no hi era... no hi era. Per tant, és més llarga que la seva, en qualsevol cas.

Bé, dit això en forma casi de anècdota..., pel que fa als l·lindars de les mesures o de les actuacions de conductes exemptes o de menor importància. Miri, és cert, el concepte a la Llei hi és... el concepte a la Llei hi és, el que farem al Reglament és desenvolupar aquest concepte, si escau, per la qual cosa a la Llei no ha d'incloure tots els conceptes del Reglament de la Unió Europea per precisar aquest acte. El Reglament que desenvolupa la Llei de competència efectiva ja regularà els casos o les actuacions que es poden considerar de menor importància d'acord amb aquests l·lindars establerts a partir del Reglament europeu.

I per últim, recalcar sobre... precisar només sobre la política de preus predadors o de molt baix preu. Aquest concepte no ha d'anar deslligat del concepte de què l'objectiu d'aquestes polítiques ha de ser eliminar la competència. Si això es pot justificar i això es pot documentar i, de fet, tenim una eina en aquesta Llei de poder actuar quan alguns empresaris del país poden posar en dubte per les seves conductes abusives de molt baix preu pels consumidors o empreses del país i, per tant, és una eina més pel servei dels petits comerciants i dels petits empresaris. I això també si convé es reglamentarà millor, però en qualsevol cas el conducte del preu predadori està regulat, no és una conducta com li deia purament andorrana, està regulada en altres legislacions i per tant doncs, això es podrà complementar reglamentàriament.

Però sempre, la conducta de molt baix preu ha d'anar acompanyada de la voluntat i així s'ha de demostrar, d'eliminar la competència directa del consumidor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap altra intervenció procediríem a la votació del Projecte de Llei.

En aquest cas hi ha demanda del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Proposo d'ordenar la votació per grups d'articles.

D'una banda, una primera votació separada de l'article 5; d'altra banda, una segona votació separada de l'article 19 i finalment, una tercera votació separada per la resta del text.

Si no hi ha objeccions procediríem d'aquesta manera.

Procedim doncs, a la votació de l'article 5.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

23 vots a favor.

3 en contra.

Cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat l'article 5 del Projecte de Llei.

Passem doncs, a la votació de l'article 19. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

23 vots a favor.

3 en contra.

Cap abstenció.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro aprovat l'article 19 del Projecte de Llei.

Finalment, procedim ara a la votació de la resta del text.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

26 vots a favor.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al següent punt de l'ordre del dia.

7- Nomenament dels membres de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades

S'ha presentat una única candidatura sobre la qual no s'ha formulat cap objecció.

Aquesta ha estat proclamada per la Sindicatura i s'ha publicat en el Butlletí núm. 30/2013, del 12 de juny.

Demanaria a la Sra. secretaria si vol donar lectura de la candidatura.

La Sra. Rosa Gili:

Sr. Joan Crespo Piedra, com a cap de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades; Sra. Anna Cadena Turriella, com a inspectora de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris...

No hi ha intervencions...

Doncs, procedim a la votació de la candidatura. Només recordar-los que la candidatura, segons preveu la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals requereix el vot favorable de les dos terceres parts del Consell General, és a dir, de dinou consellers generals. Si en aquesta primera votació no s'assolís aquesta majoria s'hauria de procedir immediatament a una segona votació; en aquest cas, quedarà elegida la candidatura si assoleix la majoria absoluta, és a dir, quinze consellers generals.

Procedim, doncs, a la votació. S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. Secretaria, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

23 vots a favor.

Cap en contra.

3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat i constatat que el nombre de vots és suficient, proclamo elegits al Sr. Joan Crespo Piedra, com a cap de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades i a la Sra. Anna Cadena Turriella, com a inspectora de l'Agència.

Abans de finalitzar aquesta sessió...

Sí, Sr. Bartumeu...

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Únicament per dir que el nostre grup parlamentari s'ha abstingut perquè entenem que l'article 39 de la Llei de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades imposava de què hi hagués una candidatura composta per un cap i dos inspectors. I la candidatura presentada no reunia les condicions exigides per l'article 39 esmentat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, i abans de finalitzar aquesta sessió voldria passar la paraula a la M. I. Sra. Mònica Bonell, Subsíndica General, que donarà lectura a la declaració del Consell General per l'adhesió a la campanya del Consell d'Europa: "Un de cada cinc".

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies Sr. síndic.

Un de cada cinc infants en un moment o en un altre de la seva vida ha patit o patirà algun acte de violència sexual. Un de cada cinc.

Així és com s'anomena la campanya que ha endegat el Consell d'Europa per lluitar contra la violència sexual contra els infants. Perquè a tot el món, milions i milions d'infants i adolescents estan afectats per aquesta xacra. I des d'una perspectiva més propera el problema es mostra encara amb més intensitat, amb més crueltat, no hi ha excepció. No hi ha país ni lloc que escapi d'aquestes pràctiques que es produeixen en una alta proporció, en un entorn familiar o molt proper a l'infant. Un fet encara més rebutjable i més difícil de combatre. És

cert, que en els darrers anys, s'ha produït un canvi de percepció sobre aquesta violència exercida en els infants. D'entrada s'ha reconegut que el problema té un abast que el silenci imposat a les víctimes ocultava. Però també és cert que aquests abusos estan adquirint a través d'internet una dimensió que pot esdevenir incontrolable si no es posen totes les eines possibles en prevenir-los. S'ha de dotar als infants de recursos necessaris per combatre aquestes noves pràctiques delictives. Cal crear un entorn favorable que faciliti el coneixement i la conscienciació dels infants, i també és necessari escoltar-los, creure'ls, donar-los la tranquil·litat i seguretat per tal de què exposin sense embuts allò que viuen. És doncs imprescindible assegurar la seva protecció, amb una legislació que la garanteixi i que respecti els procediments adients per als infants i que tingui en compte l'ajuda a les famílies que es trobin en aquesta situació. La problemàtica exigeix una posició ferma i decidida de tots els àmbits de la societat, civil i institucional. I una implicació dels poders públics per lluitar contra la violència sexual feta als infants. Ha de ser un compromís ple, inequívoc perquè les relacions entre les persones han d'estar basades en el respecte com a fonament d'una convivència constructiva per a l'exercici de la llibertat. A l'entorn de l'infant aquest compromís esdevé una obligació per tothom.

Per tots aquests motius el Consell General declara el seu suport i adhesió a la campanya del Consell d'Europa : "Un de cada cinc", i convida la ciutadania a seguir vetllant per la protecció dels infants alhora que demana a totes les institucions del país que hi dediquin la màxima atenció. Igualment el Consell expressa el desig que el Conveni Europeu de protecció dels infants contra l'explotació i abusos sexuals, el Conveni de Lanzarote, que fou signat per Andorra el 29 de juliol de 2012 pugui incorporar-se en l'ordenament jurídic d'Andorra al més aviat possible amb la Proposta de ratificació d'aquesta Cambra parlamentària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

Sres. i Srs. consellers generals, Sr. cap de Govern, Sres. i Srs. ministres si em permeten un moment i en la mateixa direcció no voldria aixecar la sessió sense recordar-los que dins del marc de la campanya del Consell d'Europa contra la violència sexual sobre nens, nenes i adolescents a la que ens adherim, el proper dijous dia 20 de juny a les 19.30h, tindrà lloc una taula rodona que tractarà sobre les xarxes socials i la prevenció de l'assetjament i de l'abús sexual

sobre els menors. Un tema molt específic i d'una gran actualitat.

En aquesta taula rodona hi intervindran la fiscal adjunta; la Sra. Alexandra Cornella, l'advocat, Sr. Josep Antoni Silvestre, i la consellera general de referència sobre violència infantil al Consell d'Europa, la M. I. Sra. Sílvia Bonet Perot. La taula serà moderada pel Sr. Gabriel Fernández.

Esperem que sigui del seu interès, i tots hi són convidats al vestíbul d'aquest edifici, dijous que ve, a dos quarts de vuit de la tarda.

Moltes gràcies.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.18h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877